

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1980-1981

26 MAART 1981

ONTWERP VAN DECREET

betreffende het beheer van afvalstoffen

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemeen

De verontreiniging van het leefmilieu door afval heeft de voorbije jaren vaak de aandacht getrokken.

De bestaande wetgeving en de verspreiding van de bevoegdheden over verschillende bestuurlijke niveau? en departementen heeft tot nog toe geen coherent beleid inzake afvalverwijdering en hergebruik van bepaalde materialen en energie tot stand gebracht.

De bestaande toestand in het Vlaamse Gewest en onze internationale verplichtingen te dien opzichte maken dit decreet en de uitvoering ervan tot een absolute noodzaak.

Op internationaal niveau wordt in het kader van de instellingen waarvan ons Land deel uitmaakt (OESO, EEG) inderdaad vrij veel aandacht aan deze problematiek besteed.

2. Historisch overzicht

Op 15 juli 1975 werd de EEG-richtlijn van de raad betreffende afvalstoffen (75/442/EEG) goedgekeurd.

Volgens artikel 13 van deze richtlijn moeten de Lidstaten de nodige maatregelen nemen om binnen de 24 maanden vanaf de kennisgeving aan de richtlijn te voldoen.

Door de toenmalige Minister van Volksgezondheid en de Staatssecretaris voor Leefmilieu werd een ontwerp van wet over de afvalstoffen voorbereid.

Het feit dat de ophaling en verwerking van afvalstoffen als gewestelijke bevoegdheid was bepaald in het koninklijk besluit van 8 januari 1975, in uitvoering van de wet van 1 augustus 1974 tot oprichting van gewestelijke instellingen, in voorbereiding van de toepassing van artikel 107quater van de Grondwet, bracht de noodzaak met zich om overleg met de gewesten te plegen. Dit overleg werd tot 1980 voortgezet en leidde niet tot overeenstemming. Het nemen van decretaire beschikkingen was immers niet mogelijk totdat de wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen het artikel 107quater van de Grondwet uitvoerde.

Met dit voorstel van decreet wordt tegemoet gekomen aan verschillende richtlijnen van de EEG (15 juli 1975 enzovoort) en internationale verdragen.

3. EEG-richtlijnen en internationale verdragen

Het ontwerp van decreet heeft tot doel verschillende EEG-richtlijnen uit te voeren, alsook internationale verdragen.

a. De richtlijn van de Raad betreffende afvalstoffen (15 juli 1975—C75/442/EEG)

Geeft een aantal definities en bepaalt het toepassingsgebied. Alle afvalstoffen vallen in de werkingssfeer van de richtlijn behalve de radioactieve afvalstoffen die ontstaan bij winning, behandeling en opslag van delfstoffen, kadavers, afvalwater, gasvormige effluënten en afvalstoffen die aan specifieke communautaire voorschriften zijn onderworpen.

De Lidstaten dienen de nodige maatregelen te nemen voor de voorkoming van de afvalvorming, het hergebruik en de recycling. Daartoe kunnen onder meer maatregelen en regelingen worden genomen betreffende het gebruik van producten of productieprocessen die de afvalstoffenverwijdering of het hergebruik bemoeilijken.

De Lidstaten moeten de nodige maatregelen nemen voor de verwijdering van de afvalstoffen zonder gevaar op te leveren voor de gezondheid van de mens of het leefmilieu.

De Lidstaten dienen te zorgen voor het in het leven roepen van een bevoegde instantie(s), belast met de planning, de coördinatie, de vergunningen en de controle.

Deze instantie(s) dient een plan op te stellen met betrekking tot de verschillende facetten van de afvalverwijdering. De Lidstaten dienen te zorgen voor een geëigend vergunningsstelsel met bepaling van voorwaarden.

De Lidstaten dienen te zorgen voor de organisatie van het toezicht.

De afvalverwijdering geschiedt volgens het principe „de vervuiler betaalt”.

Om de drie jaar stellen de Lidstaten de EEG in kennis van een verslag dienaangaande.

Sedert 15 juli 1977 is de Belgische Regering dus in feite in gebreke gebleven. De bestaande nationale wetgeving komt immers niet volledig tegemoet aan de bepalingen van de genoemde richtlijn.

b. De richtlijn van de Raad inzake de verwijdering van afvalolie (16 juni 1975 - (75/439/EEG))

Vertoont in haar beschikkingen een analogie met de voorgaande. Deze beschrijft definities, maatregelen voor het onschadelijk verwijderen, hergebruik, verbod van lozing of storting, organisatie van inzameling en verwerking door bedrijven of aangewezen instanties, stelsel van vergunningen, noodzaak voor de bescherming van de gezondheid en van het leefmilieu, verplichting tot het aanleggen van een register voor ieder bedrijf dat afvalolie voortbrengt, controle en toezicht, verlenen van vergoedingen aan bedrijven voor verleende diensten, instellen van heffingen, verplichting van verslag en kennisgeving door de Lidstaat aan de EG-commissie.

Deze richtlijn werd slechts ten dele uitgevoerd door het koninklijk besluit van 3 oktober 1975 betreffende de voorkoming van oppervlaktewaterverontreiniging door afvalolie. Dit koninklijk besluit bevat geen bepalingen omtrent de vernietiging, verwerking, hergebruik of regeneratie en dit bij gebrek aan een wettelijke basis.

c. De richtlijn van de Raad aangaande de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen (6 april 1976 - (76/403/EEG))

Bepaalt dat de Lidstaten de nodige maatregelen dienen te nemen om het storten en het lozen van PCB en PCT te verbieden alsook van de voorwerpen die zulks bevatten.

Maatregelen voor de verwijdering van deze stoffen zonder risico voor de gezondheid of het leefmilieu worden aan de Lidstaten opgelegd alsook schikkingen ter bevordering van het hergebruik.

De Lidstaten dienen de instanties aan te wijzen die instaan voor de bouw en de exploitatie van installaties voor de verwijdering van PCB en PCT.

De richtlijn legt aan de Lidstaten verder de uitwerking van een vergunningsstelsel op alsook de organisatie van de controle. Het principe „de vervuiler betaalt” geldt.

Deze richtlijn diende uitgevoerd tegen 6 april 1978. Om de reeks vermelde redenen geschiedde dit niet.

d. De richtlijn van de Raad betreffende de afvalstoffen afkomstig van de titaandioxydeïndustrie (20 februari 1978 (78/176/EEG))

Heeft tot doel de verontreiniging door deze afvalstoffen veroorzaakt te verminderen en haar te doen beëindigen.

Naast een aantal definities bepaalt de richtlijn de verplichting voor de Lidstaten de passende maatregelen te nemen voor de verwijdering en de voorkoming van deze afvalstoffen. Een vergunningsstelsel dient ingesteld met bepaalde voorwaarden. De controle dient georganiseerd door de Lidstaten. Programma's voor de geleidelijke vermindering van deze afvalstoffen dienen opgesteld.

De doelstellingen van deze programma's moeten op 1 juli 1987 zijn bereikt. De programma's dienen voor 1 juli 1980 aan de EEG-commissie voorgelegd.

Een procedure wordt beschreven aangaande deze programma's en eventuele uitzonderingen.

De kennisgeving en de verslagen aan de EEG-Lidstaten zijn verplicht. Omwille van de reeds genoemde redenen werden deze bepalingen tot nog toe niet uitgevoerd,

e. Het verdrag tot voorkoming van de verontreiniging van de zee ten gevolge van het storten vanaf schepen en luchtvaartuigen, en Bijlagen, opgemaakt te Oslo op 15 februari 1972

Werd geratificeerd door de wet van 8 februari 1978.

Hierin wordt gesteld (artikel 2 § 1) dat de Koning belast is met de uitvoering van het verdrag.

Procedures voor vergunningen en controles worden bepaald alsook lijsten van stoffen die niet of slechts onder bepaalde voorwaarden mogen worden geloosd. Een stelsel van heffingen wordt ingesteld. Verder wordt voorzien in de deelname aan een internationale Commissie alsook in een reeks strafbepalingen.

Het nemen van de uitvoeringsbesluiten kon tot nog toe niet gebeuren aangezien niet geheel duidelijk was of dit een gewestelijke of nationale bevoegdheid was.

Volgens het advies van de Raad van State behoort deze materie inderdaad tot het toepassingsgebied van het decreet.

4. Indeling van het ontwerp

Hoofdstuk 1	: Algemene bepalingen
Hoofdstuk II	: Voorkoming van het ontstaan van afvalstoffen
Hoofdstuk III	: Verwijdering van afvalstoffen
Hoofdstuk IV	: De afvalstoffenmaatschappij
Hoofdstuk V	: Vergunningen
Hoofdstuk VI	: Huishoudelijke afvalstoffen
Hoofdstuk VII	: Industriële afvalstoffen
Hoofdstuk VIII	: Bijzondere categorieën van afvalstoffen
	Afdeling 1 - Voertuigwrakken
	Afdeling 2 - Afvalolie
	Afdeling 3 - Landbouwafvalstoffen
	Afdeling 4 - Gevaarlijke afvalstoffen
	Afdeling 5 - Bijzondere afvalstoffen
Hoofdstuk IX	: Milieuheffingen
Hoofdstuk X	: Diverse bepalingen
Hoofdstuk XI	: Toezicht
Hoofdstuk XII	: Strafbepalingen
Hoofdstuk XIII	: Overgangs- en opheffingsbepalingen

5. Commentaar bij de verschillende hoofdstukken van het ontwerp van decreet

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Hier wordt de doelstelling van het decreet beschreven, namelijk de bescherming van de gezondheid van de mens, de vrijwaring van het leefmilieu tegen de schadelijke invloeden

veroorzaakt door afvalstoffen en het tegengaan van de verspilling van grondstoffen en energie.

Daartoe moet het ontstaan van afvalstoffen worden voorkomen, het hergebruik worden aangemoedigd en het vermijden van risico's bij de verwijdering ervan.

De verschillende definities, die in artikel 2 worden gegeven, komen grotendeels overeen met deze van de Europese richtlijn betreffende de afvalstoffen.

Het toepassingsgebied van dit ontwerp betreft alle afvalstoffen, uitgezonderd de radioactieve afvalstoffen, het afvalwater, de giftige afval, de gasvormige effluënten en kadavers. Deze soorten afvalstoffen worden immers door speciale en aparte wetten, decreten en besluiten geregeld. Het verbod om afvalstoffen achter te laten, anders dan volgens de bepalingen van dit decreet, geldt algemeen.

De voortbrengers van industriële of gevaarlijke afvalstoffen zijn verplicht aangifte te doen van de hoeveelheden en samenstellingen van de afvalstoffen. Voor sommige categorieën van ongevaarlijke afvalstoffen kan hierop door de Vlaamse Executieve uitzondering worden gemaakt. Een systeem van ontvangstbewijzen is voorzien als een vorm van controle.

Hoofdstuk II

Voorkoming van het ontstaan van afvalstoffen

Voorzien wordt in de mogelijkheid om sommige produkten of productieprocessen, die een doeltreffende verwijdering van afvalstoffen verhinderen, onnodig energieverbruik veroorzaken of schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid van de mensen en voor het leefmilieu, te reglementeren of zelfs te verbieden.

De mogelijkheid wordt ook voorzien om een bepaalde etikettering op deze stoffen of produkten verplicht te stellen.

Deze bepalingen zullen in belangrijke mate gelden voor verpakkingsmaterialen die een groot gedeelte van de huishoudelijke afvalstoffen uitmaken.

Hoofdstuk III

Verwijdering van afvalstoffen

Bij de verschillende verwijderingsmethodes dient de nadruk gelegd op deze die een hergebruik van grondstoffen of energie bewerkstelligen.

De installaties die hiervoor reeds gebouwd zijn of zullen worden, dienen zodanig te worden geconstrueerd en uitgebaat dat de gezondheid van de mens en de bescherming van het leefmilieu maximaal wordt gewaarborgd.

Tevens wordt de mogelijkheid voorzien om sommige afvalstoffen selectief op te halen met het oog op het hergebruik.

Hoofdstuk IV

De afvalstoffenmaatschappij

Dit ontwerp voorziet in de oprichting van één afvalstoffenmaatschappij van het Vlaamse Gewest en dit onder de vorm

van een parastatale instelling „A”. Dergelijke instelling dient om de noodzakelijke coördinatie tot stand te brengen en de nodige initiatieven te nemen die nu bij gebreke van een dergelijke instelling niet genomen worden.

Recente studies inzake afvalverwerking pleiten voor een schaalvergroting met het oog op een betere besteding van de overheidsgelden voor de bouw van dergelijke initiatieven.

Tot nog toe hebben de gemeenten ingestaan voor de verwijdering van huishoudelijke afvalstoffen.

Dit heeft geleid tot een veelheid van gemeentelijke en intercommunale initiatieven. Sommige van deze besturen hebben zich zeer voortreffelijk van hun taak gekweten en moderne installaties gebouwd, terwijl anderen nog steeds de gewone stortplaats gebruiken. Het storten van afval moet echter zoveel mogelijk beperkt worden omdat in ons dichtbevolkte gewest de ruimte daarvoor zeer beperkt is. Het behoort tot de taak van de afvalstoffenmaatschappij om, in samenwerking met de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen :

- een algemeen plan inzake afvalverwijdering op te stellen en over de uitvoering ervan te waken ;

- achtergelaten afvalstoffen op te ruimen en te verwijderen op kosten van degene die ze heeft achtergelaten

- advies te verlenen aan de Executieve van de Vlaamse Gemeenschap, hierna te noemen de Vlaamse Executieve ;

- zelf installaties voor de verwerking en de verwijdering van afvalstoffen te ontwerpen, te bouwen en te exploiteren. Dit kan gebeuren, zowel voor industriële, gevaarlijke of huishoudelijke afvalstoffen, alsook voor de bijzondere categorieën.

Inzake installaties voor huishoudelijke afvalstoffen kan de afvalstoffenmaatschappij, op hun verzoek, in de plaats treden van de gemeenten.

De gemeenten of verenigingen van gemeenten die tot nog toe op efficiënte en behoorlijke wijze de verwijdering van huishoudelijke afvalstoffen hebben verzorgd kunnen deze taak verder blijven doen, aangezien in die gevallen de problemen reeds geheel of gedeeltelijk zijn opgelost.

In andere gevallen moeten dringend initiatieven worden genomen. Daarvoor kan de voorziene afvalstoffenmaatschappij instaan ;

- de overname van bestaande installaties, rekening houdend met het aandeel van de Staat en andere openbare besturen in de financiering van de bouwkosten.

Het is duidelijk dat de afvalstoffenmaatschappij om haar taak naar behoren te kunnen vervullen op de hoogte moet blijven van de technische en wetenschappelijke ontwikkelingen in dit domein.

Het artikel 14 bepaalt de inhoud van het plan. De Vlaamse Executieve kan desgevallend nadere regelen treffen dienaangaande.

De artikelen 16 tot 18 bepalen de procedure volgens dewelke het plan tot stand komt. Deze procedure voorziet in een ruime inspraakmogelijkheid van de openbare besturen en van alle burgers.

Bij de opstelling van het ontwerp van plan aangaande het beheer van de afvalstoffen wordt in de verplichte medewerking voorzien van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen, die in de afgelopen jaren via studie- en begeleidingswerk een zekere ervaring ter zake hebben opgedaan. Het doorvoeren van de aan het opstellen van het plan voorafgaande raadpleging van de gemeentebesturen en bestaande inrichtingen voor afvalverwijdering zal door de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen gebeuren. Immers, de wet van 15 juli 1970 houdende de organisatie van de planning en de economische decentralisatie bepaalt dat de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen de inventaris opmaken van de noden van een streek. Zij verzamelen alle nuttige gegevens voor de uitbouw van de infrastructuur en van de te nemen maatregelen.

Eénmaal het plan vastgelegd en goedgekeurd is, heeft dit verordende kracht en geldt voor een termijn van vijf jaar. Slechts om dwingende redenen kan de Vlaamse Executieve hiervan afwijken.

Hoofdstuk V

Vergunningen

Een uitvoeringsbesluit dient nader te bepalen aan welke voorwaarden moet voldaan worden om een vergunning te bekomen en volgens welke modaliteiten een aanvraag moet geschieden.

Een vergunning voor de verwijdering van afval wordt door de Vlaamse Executieve verleend.

In dezelfde orde dient nader bepaald welke besturen advies dienen te verstrekken over de vergunningsaanvragen.

Naast andere openbare besturen en diensten die bij een vergunningsaanvraag om advies zullen worden verzocht, zal zulks ook geschieden bij de desbetreffende Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij.

Hoofdstuk VI

Huishoudelijke afvalstoffen

De gemeenteraden dienen voor de ophaling van huisvuil een politiereglement uit te vaardigen. Ten einde een zekere uniformiteit in deze gemeentelijke reglementen te bekomen kunnen hiervoor nadere maatregelen worden voorgeschreven.

In het belang van een doelmatige en veilige verwijdering van afvalstoffen kan de Vlaamse Executieve bepalen dat sommige huishoudelijke afvalstoffen afzonderlijk worden afgehaald.

Hoofdstuk VII

Industriële afvalstoffen

Volgens het internationaal aanvaarde principe, zoals ook in

de EEG-richtlijn bepaald, „de vervuiler betaalt” dient iedere voortbrenger van industriële afvalstoffen voor de verwijdering in te staan en blijft aansprakelijk voor alle schade die door industriële afval zou kunnen veroorzaakt worden.

Deze verwijdering dient te geschieden :

- door verwijdering binnen het bedrijf overeenkomstig de vergunning ;
- door afgifte aan een bevoegd persoon, in het bezit van de nodige vergunning ;
- door afgifte aan een in ander land gevestigde persoon, die voor de verwijdering handelt volgens de in dat land geldende wetgeving ter zake.

Iedere afgifte van industriële afval, dient te geschieden met mededeling van de noodzakelijke informatie nopens de hoeveelheden, samenstelling en aard van de afvalstoffen.

Analoog mag niemand afvalstoffen in ontvangst nemen zonder deze informatie te krijgen.

De afvalproducenten dienen de productie van hun afvalstoffen aan de afvalstoffenmaatschappij te melden alsook de wijze waarop ze zich daarvan ontdoen. Dit moet een algemene controle en overzicht toelaten van de industriële afvalstoffen, alsook het bijhouden van de voor het plan nodige statistieken.

De modaliteiten van deze meldingsplicht dienen evenwel nauwkeurig omschreven voor wat de periodiciteit van deze aangifte betreft. Sommige soorten van onschadelijke afvalstoffen kunnen van de meldingsplicht worden ontheven door de Vlaamse Executieve.

Tenslotte kan de Vlaamse Executieve aanwijzen welke industriële afvalstoffen dienen opgehaald, en dit in het belang van een ‘doelmatige verwijdering.

Hoofdstuk VIII

Bijzondere categorieën afvalstoffen

Afdeling 1

Voertuigwrakken

Ten einde een doelmatige verwijdering van **voertuigwrakken**, die vaak het landschap ontsieren, te bevorderen voorziet het ontwerp in de verplichting om een dergelijk wrak slechts aan een vergunde inrichting af te geven of aan in een ander land gevestigde persoon. Deze afgifte geschiedt tegen een ontvangstbewijs.

Afdeling 2

Afvalolie

Een analoog systeem als in voorgaande afdeling is voorzien voor de afgifte van afvalolie.

Een vergunde inrichting voor de verwijdering of recuperatie voor afvalolie is verplicht de aangeboden afvalolie in ontvangst te nemen.

Afdeling 3

Landbouwafvalstoffen

Sommige categorieën landbouwafval of, indien hiertoe reden bestaat sommige bedrijven, kunnen worden aangewezen door de Vlaamse Executieve als vergunningsplichtig.

Afdeling 4

Gevaarlijke afvalstoffen

Deze bijzondere categorie afvalstoffen zijn degene die toch een belangrijk gevaar voor de mens en het leefmilieu kunnen betekenen en die niet vallen onder de toepassing van de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval.

De producenten zijn uiteraard aan alle verplichtingen van dit decreet onderworpen. De verwijdering ervan mag slechts geschieden in een daartoe speciaal vergunde inrichting. Deze inrichtingen zijn verplicht aan de producent een ontvangstdocument af te leveren.

De algemene voorwaarden waaraan dergelijke inrichtingen moeten voldoen dienen vastgelegd door de Vlaamse Executieve, alsook de lijst van de gevaarlijke afvalstoffen.

Afdeling 5

Bijzondere afvalstoffen

De Vlaamse Executieve dient een specifieke regeling vast te leggen voor de verwijdering van ziekenhuisafval.

Hoofdstuk IX

Milieuheffingen

De Vlaamse Raad stelt de verplichting vast alsook de criteria volgens dewelke door de Vlaamse Executieve de bedragen van de milieuheffingen worden vastgesteld waaraan worden onderworpen :

- de vergunninghouders ;

- sommige categorieën van goederen of productieprocédés, door de Vlaamse Executieve aangewezen, die aanleiding geven tot bijzondere hoeveelheden of moeilijk verwijderbaar afval.

De afvalstoffenmaatschappij zal haar werkingsmiddelen bekomen uit het systeem van heffingen en retributies volgens het principe „de vervuiler betaalt”.

Tijdens de aanvangsperiode van de eerste paar jaren zullen echter deze werkingsmiddelen voornamelijk uit de begroting van de Vlaamse Gemeenschap moeten verkregen worden.

Hoofdstuk X

Diverse bepalingen

Het ontwerp voorziet hier de mogelijkheid voor de Vlaamse Executieve om de vereiste maatregelen te nemen, waarvan de verplichting voortvloeit uit internationale verdragen alsook de mogelijkheid om de bepalingen die voortvloeien uit de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw in overeenstemming te brengen met de bepalingen van dit besluit. Deze bepaling heeft tot doel een betere coördinatie tot stand te brengen, procedures op elkaar af te stemmen, om overlappingsen en administratief dubbel gebruik te vermijden.

De storting van afvalstoffen in zee, onderworpen aan de Conventie van Oslo geratificeerd bij de wet van 8 februari 1978, is eveneens onderworpen aan de bepalingen van dit decreet.

Verder wordt voorzien in de oprichting van een databank die alle beschikbare gegevens bevat inzake afvalstoffen.

Deze databank kan uitgerust worden met een terminal in de kantoren van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen. Bij de werking en de oprichting van deze databank zal men rekening houden met de tendens inzake de organisatie van de informatica voor de Vlaamse Gemeenschap.

In uitzonderlijke omstandigheden kan de Vlaamse Executieve bij een met redenen omkleed besluit toestaan dat voor een termijn van maximum één jaar wordt afgeweken van één of meer bepalingen vastgesteld door of krachtens dit decreet, op voorwaarde dat daardoor de verwezenlijking van het doel van dit decreet niet in het gedrang komt.

Hoofdstuk XI

Toezicht

Het toezicht en de controle is een essentiële vereiste voor de toepassing van de bepalingen van dit decreet.

Het ontwerp geeft dan ook de opdracht aan de Vlaamse Executieve om de ambtenaren aan te wijzen die bevoegd zijn om overtredingen vast te stellen.

De personeelsleden van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen die daartoe de nodige opleiding en bekwaamheid bezitten kunnen, naast andere ambtenaren en de officieren van de gerechtelijke politie, als bevoegd worden aangeduid.

De rechten van deze ambtenaren zijn eveneens bepaald.

Hoofdstuk XII

Strafbepalingen

De voorgestelde strafbepalingen worden verstrengd ten overstaan van deze die in de bestaande wetgeving zijn voorzien.

Hoofdstuk XIII

Overgangs- en opheffingsbepalingen

Ten einde zo spoedig mogelijk tot een gecoördineerde actie voor de verwerking en verwijdering van afvalstoffen te komen, voorziet het decreet dat de bepalingen van het decreet in werking treden op de datum die de Vlaamse Executieve bepaalt en ten laatste drie jaar na de bekendmaking van dit decreet in het Belgische Staatsblad.

Sommige bestaande bepalingen worden opgeheven om dubbel gebruik te vermijden, bijvoorbeeld de bepalingen uit het Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming die betrekking hebben op afval.

Zoniet zou er immers een dubbel systeem van vergunningen ontstaan.

***Minister van de Vlaamse gemeenschap,
Voorzitter van de Vlaamse Executieve,***

G. GEENS

Minister van de Vlaamse Gemeenschap,

M. GALLE

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 6e januari 1981 door de Minister van de Vlaamse Gemeenschap verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van decreet „betreffende het beheer van afval”, heeft de 18e februari 1981 het volgend advies gegeven :

1. De richtlijnen uitgevaardigd door de Raad van de Europese Gemeenschappen die door het ontwerp-decreet in aanmerking worden genomen

De bedoelde richtlijnen zijn in de eerste plaats de richtlijn 75/442 van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen en de richtlijn 75/439 van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie. Het ontwerp-decreet houdt grotendeels rekening met de inhoud van die richtlijnen, behoudens enkele uitzonderingen die hierna in verband met de bespreking van de artikelen nader worden toegelicht.

Artikel 6 van de eerstvernoemde richtlijn vraagt een plan of plannen op te stellen waarvan de inhoud bij wijze van voorbeeld in het artikel wordt geschetst.

Volgens artikel 12, eerste lid, van die richtlijn, zijn de Lid-Staten verplicht om de drie jaar een verslag te doen toekomen aan de Commissie over de toestand inzake verwijdering van afvalstoffen in hun land.

Volgens artikel 14 van dezelfde richtlijn stellen de Lid-Staten de Commissie in kennis van de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht die zij invoeren op het door deze richtlijn bestreken gebied.

De tweede vernoemde richtlijn 75/439 bevat ook de verplichting voor de Lid-Staten, tot mededeling van het driejaarlijks verslag en van de tekst van de bepalingen van intern recht in verband met de uitvoering van de richtlijn.

Volgens de verstrekte informatie houdt het ontwerp-decreet eveneens rekening met de richtlijn van 6 april 1976 betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen (PCB) en polychloorterfenylen (PCT).

II. Algemene opmerkingen (1)

1. Omtrent de bevoegdheid van de Vlaamse Raad

A. Het ontwerp van decreet strekt tot regeling van het „verwijderen”, in de brede betekenis die artikel 3, b. (2, b.) aan die term geeft, van afvalstoffen.

Volgens artikel 6, §1, II, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is „de ophaling en verwerking van afvalstoffen” een aangelegenheid als bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet welke tot de bevoegdheid van de Gewesten behoort.

(1) De cijfers tussen haakjes verwijzen naar het overeenkomstig artikel van het ingediende ontwerp-decreet.

Uit de besprekingen inzonderheid in de Senaatscommissie blijkt dat inzake afvalstoffen in de regel de geheelheid van de bevoegdheid van de Gewesten is overgedragen en dat de termen „ophaling” en „verwerking” zeer ruim dienen te worden uitgelegd, wegwerken en opslaan inbegrepen (Gedr. St., Senaat, 1979-1980, nr.434/2, blz. 162-163). Deze uitleg strookt volkomen met de verduidelijkingen in de memorie van toelichting (Gedr. St., Senaat, 1979-1980, nr. 434/1, blz. 13 en volgende).

Het vaststellen van de bepalingen van het decreet behoort aldus in de regel tot de bevoegdheid van de Vlaamse Raad. Wel zal verder in dit advies bij enkele artikelen een voorbehoud moeten worden gemaakt, voor een deel omdat het gaat om regelen die geen aangelegenheid als bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet betreffen (zie onder meer de artikelen 1, 7, 9 en 38), voor een ander deel omdat het gaat om een regel van burgerrechtelijk ke wetgeving die niet onontbeerlijk is voor de uitoefening van de decretale bevoegdheid (zie artikel 36), nog voor een ander deel omdat het gaat om bepalingen die verder reiken dan de aan de Gewesten toegekende fiscale bevoegdheid (zie artikel 26).

Met name wat betreft de doelstellingen van het decreet zoals die in artikel 1 van het ontwerp zijn omschreven, is het duidelijk dat zij moeten blijven binnen de omtrek van een materie die aan het Gewest is toegewezen.

B. Gelet op het bepaalde in artikel 19, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, moet het ontwerp worden aangevuld met een bepaling naar luid waarvan het decreet een aangelegenheid regelt als bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet. Deze bepaling wordt best in een eerste artikel opgenomen.

2. Omtrent de toewijzing van normatieve bevoegdheid aan de Vlaamse Executieve

A. De lijst van de in het ontwerp opgenomen machtigingsbepalingen is indrukwekkend naar lengte en naar inhoud. De talrijke toewijzingen van normatieve bevoegdheid aan de Vlaamse Executieve maken het ontwerp minstens tot een raamdecreet. Het volgt aldus het voorbeeld van de wet van 28 december 1964 betreffende de strijd tegen de luchtverontreiniging, de wet van 26 maart 1971 betreffende de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en de wet van 18 juli 1973 betreffende de geluidshinder.

Het bepaalde in artikel 78 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen laat een zodanige toewijzing van bevoegdheid toe. Dat artikel is immers voor de executieven van de Gemeenschappen en de Gewesten een herschrijving van het bepaalde in artikel 78 van de Grondwet dat traditioneel wordt aangehaald als de grondwettelijke basis voor het opdragen door de wetgever van een normatieve bevoegdheid aan de Koning om aangelegenheden te regelen die bij het zwijgen van de wet tot de bevoegdheid van de wetgever behoren.

Onverminderd de vaststelling dat een stelselmatige toewijzing van bevoegdheid aan het uitvoerend orgaan dreigt te leiden tot een uitholling van de bevoegdheid welke in haar oorsprong bij de decreterende macht berust, dient bij de beoordeling van de toelaatbaarheid of de wenselijkheid van de machtigingsbepaling een onderscheid te worden gemaakt al naar aan het uitvoerend orgaan de bevoegdheid wordt toegekend om door de decreterende macht vastgestelde regelen aan te vullen dan wel om dezer plaats een aangelegenheid te regelen. Voor de tweede groep moet bovendien worden nagegaan

of de verleende machtiging al dan niet aangelegenheden betreft welke door de Grondwet aan het met de wetgevende macht beklede lichaam zijn voorbehouden.

Een aantal van de machtigingsbepalingen betreffen kennelijk aanvullende regelingen waarvoor geen rechtsbezwaar bestaat. Andere machtigingsbepalingen gaan verder. Wanneer aan de Vlaamse Executieve wordt overgelaten om binnen de doelstellingen van het decreet de voorkoming van het ontstaan van afvalstoffen (artikel 7) of de verpakking van goederen voor eenmalig gebruik (artikel 8) te regelen, de standregelen van de afvalstoffenmaatschappij en haar maatschappelijke zetel te bepalen (artikel 11), nadere regelen te stellen met betrekking tot het afvalstoffenplan (artikel 14), de modaliteiten van overname van bestaande afvalstoffenverwijderingsinrichtingen (artikel 22) of de algemene vergunningsvoorwaarden voor afvalstoffenverwerkende of -verwijderende inrichtingen (artikel 28) te bepalen, de raadpleging in te richten en de overheden aan te wijzen die daarbij betrokken worden (artikel 30), de wijziging, aanvulling of intrekking van de vergunning te regelen (artikel 32), een bijzonder regime in te richten voor gevaarlijke industriële (artikel 44) of huishoudelijke (artikel 56) afvalstoffen, voor landbouwafvalstoffen (artikel 50) of voor afvalstoffen afkomstig van ziekenhuizen (artikel 55), de vergunningsplicht voor autowrakkenophalers te regelen (artikel 45) of de stedenbouwwet aan te passen aan de bepalingen van dit decreet (artikel 59), gaat het duidelijk om meer dan het vaststellen van aanvullende regelen : de Vlaamse Executieve wordt zonder meer in de plaats gesteld van de Vlaamse Baad.

Klemmender nog is de vaststelling dat in sommige machtigingsbepalingen aan de Vlaamse Executieve bevoegdheid wordt verleend om regelen vast te stellen die, zoals bij die artikelen verder zal worden toegelicht, betrekking hebben op het retributie- en belastingrecht (artikelen 49 en 57), de onschendbaarheid van de woonst of de strafrechtspleging (artikel 66), alle materies die op grond van een uitdrukkelijke grondwetsbepaling voorbehouden zijn aan de met de wetgevende macht beklede lichamen.

B. In de meeste van de aangehaalde machtigingsbepalingen is gesteld dat de aan de Vlaamse Executieve toegewezen bevoegdheid zal worden uitgeoefend op de voordracht van de minister die het ontwerp nader omschrijft.

Overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 68 en 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen is het de zaak van de Vlaamse Executieve haar werkwijze en de verdeling van de bevoegdheden tussen haar leden te regelen. Het komt de Vlaamse Baad niet toe zich daarin te mengen. De bepalingen omtrent de aanwijzing van de voordragende minister dienen dan ook uit het ontwerp te worden weggelaten.

C. In enkele machtigingsbepalingen wordt rechtstreeks aan een lid van de Vlaamse Executieve een normatieve bevoegdheid toegewezen. Deze handelwijze komt neer op een miskenning van hetgeen in de artikelen 20, 23, 69 en 78 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is gesteld. Om met die bepalingen in overeenstemming te zijn, past het de desbetreffende bevoegdheid aan de Vlaamse Executieve toe te wijzen.

III. Artikelsgewijze opmerkingen

1. Artikelen 2(1), 8 (7) en 10 (9)

In artikel 2 (1) van het ontwerp worden de doelstellingen van het decreet omschreven.

In de regel vindt een zodanige omschrijving haar plaats in de memorie van toelichting. Gelet op de menigvuldige **machtigingsbepalingen** die in het ontwerp zijn vervat, kan zij in dit geval in de tekst van het ontwerp behouden blijven omdat zij dienstig zal zijn voor de wettigheidscontrole van de vast te stellen uitvoeringsbesluiten, aangezien deze in evenredigheid moeten zijn met het bij het ontwerp-decreet gestelde doel. Wel moet de omschrijving blijven binnen de omtrek van een materie die aan het Gewest is toegewezen. Daar het rationele gebruik van de energie of het grondstoffenbeleid geen **gewest-materies** zijn, moet de vermelding ervan in de omschrijving van de doelstellingen van het decreet worden weggelaten.

Om dezelfde reden dienen ook in de artikelen 8 (7) en 10 (9) van het ontwerp de regelen betreffende een rationeel gebruik van de energie te worden geschrapt.

2. Artikelen 3 (2) en 4 (3)

a) De afvalstoffen die onder toepassing vallen van het **ontwerp-decreet**, worden breedvoerig omschreven in artikel 3 (2) van het ontwerp. De afvalstoffen waarop het ontwerp-decreet niet toepasselijk is, worden omschreven in artikel 4 (3).

In verband met de giftige of gevaarlijke afvalstoffen dient de aandacht te worden gevestigd op artikel 52 van de originele tekst van het ontwerp-decreet, luidend als volgt :„(op voordracht van de Minister) stelt de Vlaamse Executieve de lijst vast van gevaarlijke stoffen die niet onder de toepassing vallen van de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval maar toch een specifieke behandeling vergen teneinde geen gevaar op te leveren voor de gezondheid van de mens en voor het leefmilieu”.

Tussen de afvalstoffen waarop dit ontwerp-decreet van toepassing zal zijn, kunnen er dus zijn die op grond van hun risico voor de mens of voor het milieu door de Vlaamse Executieve als gevaarlijk worden aangewezen en waarvoor in speciale regelen kan worden voorzien. Het is niet uitgesloten dat het risico verband houdt met het giftig karakter van de afvalstoffen.

De Vlaamse Executieve zal ervoor moeten waken dat op de in artikel 52 van het ontwerp bedoelde lijst van gevaarlijke afvalstoffen geen afvalstoffen worden geplaatst die voorkomen op de lijst van giftige afvalstoffen die de Koning ter uitvoering van artikel 1 van de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval als giftig heeft aangewezen (koninklijk besluit van 9 februari 1976 houdende algemeen reglement op de giftige afval). Laatste groep wordt immers in artikel 3, c, van het ontwerp buiten het toepassingsgebied van dit ontwerp-decreet gehouden.

In welke mate de twee genoemde regelingen in de werkelijkheid met elkaar bestaanbaar zijn, kan de Raad van State uiteraard niet uitmaken.

Zorgvuldigheidshalve mag worden vermeld dat uit de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen blijkt dat, behoudens het opslaan ervan in de bodem, de gewesten voor de giftige afval bevoegd zijn (Gedr. St., Senaat, 1979-1980, M. 434/1, blz. 19).

b) Wat betreft de begripsbepaling van „verwijdering” (artikel 3, b, (2,b)). Het artikel geeft zoals de richtlijn 75/439 een tweeledige definitie van het begrip „verwijdering”. In tegenstelling met de richtlijn vergeet het artikel in het eerste gedeelte van de definitie „het storten” te vermelden.

c) In de begripsbepaling van „landbouwafvalstoffen” vervat in artikel 3, h. (2, j.) dient ook de veeteelt te worden vermeld. In dezelfde begripsbepaling worden niet als landbouwafval-

stoffen aangemerkt „stalmest, mengmest en gier”. Het is niet nodig die uitsluiting uit het toepassingsgebied op twee plaatsen in het ontwerp te vermelden.

d) Artikel 3 van de originele tekst van het ontwerp-decreet vangt aan als volgt : „vallen niet onder de toepassing van deze wet”. Het woord „wet” dient vanzelfsprekend door het woord „decreet” vervangen te worden.

e) Volgens artikel 4, a. (3,a.) vallen niet onder toepassing van dit decreet : „a. radioactieve afvalstoffen die... door de eigen wetgevende bepalingen voor ioniserende stralingen worden geïsoleerd”. De radioactieve afvalstoffen die het decreet blijkbaar wil uitsluiten, is de radioactieve afval bedoeld in artikel 33 van het koninklijk besluit van 28 februari 1963 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking en de werknemers tegen het gevaar van ioniserende stralingen.

f) Volgens artikel 2, b. van de richtlijn 75/439 valt niet onder de werkingssfeer van de richtlijn : „afvalstoffen die ontstaan bij opsporing, winning, behandeling en opslag van delfstoffen, alsmede bij de exploitatie van steengroeven”. De memorie van toelichting bij het ontwerp-decreet vermeldt niet de reden waarom die uitzondering niet werd opgenomen. De uitzondering werd derhalve in de door de Raad van State voorgestelde tekst (zie artikel 4, b.) opgenomen.

g) Volgens artikel 3, b. van de originele tekst van het ontwerp-decreet zijn gevaarlijke afvalstoffen „deze afvalstoffen die een bijzonder gevaar voor het leefmilieu betekenen of kunnen betekenen of diegene die in speciale inrichtingen dienen verwerkt, geneutraliseerd of vernietigd”. Volgens artikel 52 van de voornoemde tekst kunnen die afvalstoffen een bijzonder gevaar ook voor de gezondheid van de mens opleveren. Op dit punt dient de bepaling te worden aangevuld.

3. Artikelen 12 (11) en 13 (12) betreffende de afvalstoffenmaatschappij

a) Volgens de verstrekte informatie moet de afvalstoffenmaatschappij aangemerkt worden als een bestuur met eigen rechtspersoonlijkheid. Zij wordt opgenomen in artikel 1, A. van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. Krachtens artikel 13, §§ 3 en 5, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is de voornoemde wet van 16 maart 1954 van overeenkomstige toepassing en worden de bevoegdheden bepaald in deze wet uitgeoefend door de overeenkomstige organen. Hieruit volgt, enerzijds, dat krachtens artikel 8 van die wet de afvalstoffenmaatschappij onder het gezag van de Vlaamse Executieve staat en dat deze ten aanzien van de afvalstoffenmaatschappij beschikt over de beheersbevoegdheid, anderzijds, dat de afvalstoffenmaatschappij krachtens artikel 6, § 1, van die wet een jaarverslag over haar werkzaamheden moet voorleggen en dat krachtens 3, § 1, van diezelfde wet de begroting wordt opgemaakt door de Vlaamse executieve en goedgekeurd door de Vlaamse Raad. Artikel 26, 1, van de originele tekst van het ontwerp-decreet bepalende : „De afvalmaatschappij stelt jaarlijks haar begroting op nopens al haar activiteiten. Deze wordt overgelegd aan de Minister die ze ter goedkeuring voorlegt aan de Vlaamse Executieve. De door de Vlaamse Executieve opgemaakte begroting wordt gehecht aan het ontwerp van begroting van de Vlaamse Gemeenschap” is derhalve strijdig met voormeld wetsartikel 3, § 1, en dient te vervallen.

Volgens artikel 27, § 1, van de originele tekst van het ontwerp maakt de afvalstoffenmaatschappij een jaarverslag over haar werkzaamheden op. Gelet op artikel 6, § 1, van de voornoemde wet van 16 maart 1954 is artikel 27, § 1, overbodig.

Volgens artikel 12, § 3, (11) van het ontwerp-decreet stelt de Vlaamse Executieve het statuut van de afvalstoffenmaatschappij vast. Op te merken is dat de Vlaamse Executieve daarbij rekening zal moeten houden met de bepalingen van de voornoemde wet van 16 maart 1954 die ter zake van overeenkomstige toepassing zijn.

Verscheidene bepalingen van het ontwerp-decreet belasten de afvalstoffenmaatschappij met menivuldige taken, die men de vaste taken zou kunnen noemen. Overzichtelijkheidshalve worden die taken opgesomd in artikel 13, § 1, van de voorgestelde tekst.

Het is onvermijdelijk dat de talrijke regelingen die de Vlaamse Executieve zal moeten vaststellen met toepassing van het ontwerp-decreet, de afvalstoffenmaatschappij zullen belasten met bijkomende taken. Daarom is in artikel 13 een paragraaf 2 ingevoegd die de Vlaamse Executieve toelaat de afvalstoffenmaatschappij andere taken dan die opgesomd in § 1 op te dragen.

Artikel 13

Zoals uit de bespreking van artikel 59 van het ontwerp blijkt, bevat het afvalstoffenplan eveneens voorzieningen betreffende de inplanting van verwijderingsinrichtingen. Zij zijn begrepen in de tekst voorgesteld onder artikel 14, § 2, 4°.

4. Artikelen 14 (13), 15 (14), 16 (15), 17 (16), 18 (17), 19 (20) 20 (21)

a) Het afvalstoffenplan dat de Vlaamse Executieve zal vaststellen en dat in beginsel voor een tijdvak van vijf jaar zal gelden, is een van de zwaartepunten van het ontwerp-decreet.

Het plan dat volgens artikel 19 (20) verordenende kracht heeft, is een geheel van bepalingen die in de eerste plaats bindend zijn voor het beleid dat ter zake zal gevoerd worden door de afvalstoffenmaatschappij en in de tweede plaats voor derden die aan zodanig beleid onderworpen zijn.

De aangelegenheden waarop het plan betrekking heeft, worden opgesomd in artikel 14, § 2, (13). Die opsomming kan nog worden aangevuld door de Vlaamse Executieve met toepassing van artikel 15 (14) van het ontwerp-decreet. De opsomming gegeven in artikel 14, § 2, bestaat uit vijf aangelegenheden. De eerste twee vernoemde aangelegenheden betreffen feitelijke gegevens waarvan de ene (1°) vaste gegevens en de andere (2^e) geschatte gegevens zijn.

Op de grondslag van die technische gegevens stelt het plan de bepalingen vast die de aangelegenheden regelen die zijn omschreven in de andere drie punten van artikel 14, § 2.

Overeenkomstig artikel 14, § 2, 3°, bepaalt het plan welke hoeveelheid van afvalstoffen door de afvalstoffenmaatschappij zelf zal worden verwijderd om een van de twee redenen vermeld in die bepaling. Aldus wordt de afvalstoffenmaatschappij belast met een vaste taak die in het 1° van artikel 13, § 1, (12) is opgenomen.

b) Het ontwerp-decreet regelt niet de technische voorstelling van het afvalstoffenplan. Het is echter mogelijk dat de Vlaamse Executieve met toepassing van artikel 15 (14) van het ontwerp-decreet de nodige regeling in dit verband vaststelt.

c) In verband met de procedure toepasselijk bij de vaststelling van het plan en met het oog op het verschaffen van een zo ruim mogelijke informatie noodzakelijk voor een accurate besluitvorming ter zake heeft de Raad van State een stelsel uitgewerkt dat kan samengevat worden als volgt :

1° Vóór de terinzagelegging van het plan :

- consultatie van gemeenten, overheden en inrichtingen omschreven in artikel 16.

2° De terinzagelegging :

- gedurende twee maanden in de in artikel 16 bedoelde gemeenten en bij de afvalstoffenmaatschappij (artikel 17, § 1);

- bekendmaking van de terinzagelegging (artikel 17, § 2) ;

mogelijkheid voor eenieder om een met redenen omkleed bezwaarschrift in te dienen (artikel 17, § 3) ;

- de gemeenten, de overheden en de inrichtingen bedoeld in artikel 16, brengen binnen de vastgestelde termijn hun met redenen omkleed advies ter kennis van de afvalstoffenmaatschappij. Zij kunnen ook tijdens die termijn kennis nemen van de met toepassing van artikel 17, § 3 ingebrachte bezwaren. Is een advies niet binnen de gestelde termijn gegeven, dan wordt het geacht gunstig te zijn (artikel 17, § 4).

3° De vaststelling van het plan

- de afvalstoffenmaatschappij onderzoekt zonder verwijl de ingebrachte bezwaren en de verstrekte adviezen (artikel 18, § 1) ;

- de vaststelling van het plan door de Vlaamse Executieve bij een met redenen omkleed besluit waarin wordt vermeld wat omtrent de ingebrachte bezwaren en de verstrekte adviezen is overwogen (artikel 18, § 2) ;

- de bekendmaking en de inwerkingtreding van het plan (artikel 18, § 3) ;

- de permanente mogelijkheid om het plan te consulteren (artikel 18, § 4).

4° De verordenende kracht van het plan. Mogelijkheid van afwijking (artikelen 19 en 53).

5° De geldingsduur van het plan. Mogelijkheid en voorwaarden van herziening van het plan (artikel 20).

5. Artikelen 21 (22)

De afvalstoffenmaatschappij kan in verband met het verwijderen van afvalstoffen volgende taken vervullen :

1° Wat betreft sommige afvalstoffen

Op eigen initiatief kan zij zelf „voor sommige afvalstoffen” verwijderingsinrichtingen ontwerpen, bouwen, of exploiteren. Zij kan ook overeenkomsten sluiten voor het verwijderen van afvalstoffen. Overeenkomstig de door de Vlaamse Executieve te stellen regelen kan zij ook zodanige inrichtingen overnemen (artikel 21, § 1).

2° Wat betreft huishoudelijke afvalstoffen

Op vraag en voor rekening van een gemeente, van verschillende gemeenten of van een vereniging van gemeenten kan zij binnen de voorzieningen van het afvalstoffenplan inrichtingen voor verwijdering van vernoemde soort van afvalstoffen bouwen of exploiteren, overeenkomstig de voorwaarden bepaald bij overeenkomst (artikel 21, § 2, a.). Op te merken valt dat de overname van bestaande inrichtingen in de bepaling niet vermeld wordt.

3° Wat betreft afvalstoffen van een of meer industriële ondernemingen, land-, tuinbouw of veeteeltondernemingen (artikel 21, § 2, b.)

Gelijkaardige regeling als die vervat in artikel 21, § 2, a. met dit verschil evenwel dat ter zake de vergoeding die daarvoor aan de afvalstoffenmaatschappij verschuldigd is, de werkelijke

kostprijs voor de verwijdering van de afvalstoffen dient te omvatten.

4° De ambtshalve verwijdering van afvalstoffen (artikel 21, § 2, c.)

In de gevallen en onder de voorwaarden bepaald in het vermelde artikel is de afvalstoffenmaatschappij van ambtswege verplicht de afvalstoffen in haar eigen inrichting of in die van een derde te verwijderen.

6. Artikel 22 (23)

Naar luid van dit artikel mogen de produkten die door de terugwinning van afvalstoffen worden verkregen en die voor hergebruik geschikt zijn, door de afvalstoffenmaatschappij op de markt gebracht en verkocht worden.

Volgens de inlichtingen die aan de Raad van State zijn meegedeeld, heeft de bepaling enkel betrekking op de afvalstoffen die in de inrichtingen van de afvalstoffenmaatschappij verwerkt zijn.

7. Artikel 24 van de originele tekst van het ontwerp-decreet

Volgens dit artikel „moet de afvalstoffenmaatschappij alle verwijderingstechnieken beheersen en de nodige omvang hebben om op doelmatige wijze de voorschriften van het plan na te komen overeenkomstig de door of krachtens het decreet vastgestelde bepalingen”.

Zodanige verklaring heeft geen normatieve waarde en kan, zo nodig, opgenomen worden in de memorie van toelichting.

8. Artikel 24, § 3 (26, § 3)

Naar luid van § 3 wordt de „afvalstoffenmaatschappij”, behalve inzake inkomstenbelastingen, met de „gemeenschap” gelijkgesteld ten aanzien van de wetten betreffende de taksen en directe belastingen ten behoeve van onder meer het Rijk.

Het ontwerp regelt een gewestmaterie. De gelijkstelling moet derhalve het Gewest betreffen. Voorts heeft het Gewest geen bevoegdheid om bepalingen vast te stellen die de rijksbelastingen betreffen.

9. Artikelen 25, 26, 27 (grotendeels nieuwe tekst)

Voor de concrete toepassing van het ontworpen decreet beschikt de Vlaamse Executieve over een uitgebreid juridisch instrumentarium waaronder het vergunningsstelsel een belangrijke plaats inneemt.

Uitgaande van de originele tekst van het ontwerp-decreet, stelt de Raad van State een vergunningsstelsel voor waarvan de voornaamste kenmerken de volgende zijn :

a. Zonder vergunning is het verboden een inrichting waarin afvalstoffen worden verwijderd, in te richten, op te richten, uit te breiden, in werking te stellen of te hebben, te verplaatsen, te wijzigen, te verbouwen dan wel een in de inrichting gebruikte werkwijze te veranderen.

b. De inrichting die een vergunning heeft verkregen, moet om die te kunnen behouden, algemene en bijzondere voorwaarden naleven.

c. De algemene voorwaarden zijn de voorwaarden die gel-

den voor alle inrichtingen waarin afvalstoffen worden verwijderd, of voor alle inrichtingen waarin dezelfde soort of soorten afvalstoffen worden verwijderd.

d. De bijzondere aard van bepaalde afvalstoffen kan echter aanleiding er toe geven dat bijzondere voorwaarden in de te verlenen vergunning, of nieuwe bijzondere voorwaarden ten opzichte van een reeds verleende vergunning dienen te worden opgelegd. Zodanige mogelijkheid wordt voorzien in artikel 26, § 2.

e. De Vlaamse Executieve verleent, weigert of trekt de vergunning in overeenkomstig de regeling vastgesteld krachtens artikel 27 (artikel 28, § 1).

f. De beslissing op een aanvraag om vergunning kan worden aangehouden indien de verlenging van de vergunning, hoewel bestaanbaar met het geldende plan, niet in overeenstemming is met een reeds vastgestelde doch nog niet in werking getreden herziening van het plan. Daarvan wordt vanzelfsprekend aan de aanvrager schriftelijk melding gedaan (artikel 26, § 2, derde lid).

g. De belanghebbende gemeente en andere aangewezen overheden dienen van beredeneerd advies over de aanvraag of ten aanzien van latere nieuwe beslissingen in verband met reeds verleende vergunningen (artikel 26, § 3, eerste en tweede lid).

h. Artikel 26, § 3, derde lid, maakt het voor bedoelde gemeente en overheden mogelijk om de vroeger reeds verleende vergunningen te doen intrekken of bijzondere dan wel nieuwe bijzondere voorwaarden te doen opleggen.

i. De nadere regels die de Vlaamse Executieve vaststelt met toepassing van artikel 27, § 1, hebben een breed toepassingsgebied.

Zij betreffen immers :

- het aanvragen, het verlenen, het weigeren, het intrekken en het verval van vergunningen
- het opleggen van algemene en bijzondere voorwaarden of van nieuwe bijzondere voorwaarden ;
- het wijzigen of intrekken van opgelegde bijzondere voorwaarden ;
- het hernieuwen van vergunningen ;
- het verlengen van de duur waarvoor een vergunning is verleend.

Bij het vaststellen van die regeling is de Vlaamse Executieve verplicht rekening te houden met de beginselen vervat in artikel 27, § 2.

Het lijkt geen twijfel dat die beginselen moeten uitgaan van de bezorgdheid voor een praktische rechtsbescherming ten opzichte van de betrokkenen en voor een brede informatiemogelijkheid ten opzichte van de beslissende overheid.

Hier komt dan de vraag aan de orde of een en ander moet worden georganiseerd bij wijze van inspraak vooraleer de beslissing wordt genomen dan wel bij wijze van beroep nadat de beslissing werd genomen.

Tegen de tweede oplossing kan men inbrengen dat het beroep noodzakelijkerwijze zal moeten ingesteld worden bij de Vlaamse Executieve waarvan de Minister die bij delegatie de beslissing waartegen beroep, heeft genomen, deel uitmaakt.

Het beroep heeft ook het nadeel dat de betrokkene moet opkomen tegen een reeds genomen beslissing.

Rekening houdende met deze nadelen en ook met de algemene strekking die op allerlei gebied pleit voor inspraak bij de besluitvorming van de bestuursverheid, geeft de Raad van State de voorkeur aan een stelsel van inspraak. Zodanig stelsel is vervat in artikel 27, §2, en kan samengevat worden als volgt :

Ingeval de Vlaamse Executieve zich voorneemt een beslissing te nemen ten opzichte van een van de verschillende punten die in artikel 27, § 2, nader zijn omschreven, worden de redenen waarop de voorgenomen beslissing zal steunen, ter kennis van de betrokkene gebracht. Deze moet in de gelegenheid worden gesteld om daartegen binnen een redelijke termijn zijn bezwaren schriftelijk bij de Vlaamse Executieve in te dienen. Het is onbetwistbaar dat uit het recht onder meer technische bezwaren te doen gelden, voortvloeit dat de Vlaamse Executieve verplicht is daarop een technisch antwoord te geven. Ingeval de Vlaamse Executieve de voorgenomen beslissing en de voornoemde redenen handhaaft, is zij ertoe gehouden de motieven waarop die handhaving steunt en wat omtrent de ingebrachte bezwaren is overwogen, in haar beslissing te vermelden.

10. Artikel 36, tweede lid, van de originele tekst van het ontwerp-decreet

Volgens die bepaling is de voortbrenger van industriële afvalstoffen aansprakelijk voor alle schade veroorzaakt door de industriële afvalstoffen in zijn bezit.

Het is niet duidelijk of met die bepaling herinnerd wordt aan de op een fout gegronde aansprakelijkheid als bedoeld in artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, dan wel of een aansprakelijkheid zonder fout wordt ingericht. In het eerste geval is de bepaling overbodig, gelet op de algemene strekking van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek ; in het tweede geval moet zij worden geschrapt omdat het gaat om een regel van het aansprakelijkheidsrecht waarvoor het Gewest geen bevoegdheid heeft, tenzij het zou gaan om een bepaling die onontbeerlijk is voor de uitoefening van een gewestbevoegdheid, wat kennelijk niet het geval is.

11. Artikel 38 van de originele tekst van het ontwerp

Artikel 38 van het ontwerp regelt de invoer en de doorvoer van industriële afvalstoffen. Invoer en doorvoer zijn handelingen van interstatelijk verkeer. Het Gewest heeft ter zake geen bevoegdheid.

Uitgaande van de bevoegdheid die het Gewest ter zake van vervoer van afvalstoffen heeft, wordt een nieuwe tekst voorgesteld.

12. Artikel 47 (57)

Naar luid van artikel 57, § 1, van de originele tekst van het ontwerp kan de Vlaamse Executieve heffingen instellen ter bestrijding van de kosten die voortvloeien uit de uitvoering van het decreet. In § 2 worden de personen aangewezen die heffingsplichtig zijn. In § 3 wordt de grondslag van de heffing nader omschreven.

Uit de context blijkt dat de bedoelde heffingen de aard van een retributie of van een belasting zullen hebben al naar een

relatie met een bepaalde openbare dienstverlening al dan niet aanwezig is.

Aan de artikelen 110 en 113 van de Grondwet, herzien op 29 juli 1980, ontleent de Vlaamse Baad een algemene fiscale bevoegdheid om belastingen of retributies te heffen op materies die niet gevat worden door een rijksbelasting of -heffing (Gedr. St., Kamer van Volksvertegenwoordigers, 1979-1980, nr. 619/1, blz. 7, en nr. 619/13, blz. 20). De aangelegenheid bedoeld in het ontwerp is niet gevat door een rijksbelasting of -heffing; het instellen van een heffing daarop door de Vlaamse Baad valt dan ook niet onder de beperkingen gesteld in de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Volgens dezelfde artikelen van de Grondwet moet die fiscale bevoegdheid evenwel bij **wege** van een decreet worden uitgeoefend. De ter zake door de Grondwet aan de decreetgever opgedragen bevoegdheid is niet vatbaar voor overdracht. Het komt derhalve aan de Vlaamse Baad toe zelf in de verplichting van de **milieuheffing** te voorzien. Aan de Vlaamse Executieve kan wel worden overgelaten het bedrag ervan te bepalen, volgens de criteria die de Vlaamse Baad vaststelt.

13. Artikel 49 (59)

Artikel 49, § 1, beoogt het geval dat volgens het **afvalstoffenplan** een inrichting moet worden ingeplant op een perceel dat volgens een plan van aanleg bedoeld in artikel 2 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke **ordening** en van de stedenbouw, daarvoor niet bestemd is. Volgens de verstrekte informatie vervalt in het voornoemde geval van rechtswege het desbetreffende voorschrift van het plan van aanleg en wordt het plan van aanleg in overeenstemming gebracht met de nieuwe bestemming die het afvalstoffenplan aan het perceel heeft gegeven, volgens de regelen vastgesteld door de Vlaamse Executieve en zonder dat deze verplicht is voor zodanige herziening van het plan van aanleg de door voornoemde wet vastgestelde procedure toe te passen.

De Vlaamse Executieve rechtvaardigt die afwijkende regeling door de overweging dat de openbare instanties en de belanghebbende particulieren die bij de herziening van het plan van aanleg zouden kunnen worden betrokken, reeds inspraak of gelegenheid tot inspraak hebben gehad tijdens de procedure tot vaststelling van het afvalstoffenplan. De rechtvaardiging geldt wel ten opzichte van de ter zake betrokken gemeenten, maar niet ten opzichte van de Bestendige Deputatie en van de regionale commissie van advies.

Voor de rechtszekerheid is het vereist dat de voornoemde aanpassing van het plan van aanleg wordt bekengemaakt op de wijze die de voornoemde wet oplegt inzake de bekendmaking van de plannen van aanleg.

In het algemeen moet worden aangenomen dat om bijvoorbeeld een bouwwerk te kunnen oprichten de betrokkene niet alleen houder moet zijn van een vergunning afgegeven met toepassing van voornoemde wet van 29 maart 1962, maar dat hij bovendien, in geval het perceel waarop het geplande bouwwerk zal opgericht worden bijvoorbeeld gerangschikt is als landschap, de voorschriften vastgesteld door de toepasselijke wetgeving zal moeten naleven, wat betekent dat de ene wetgeving aan de andere wetgeving niet primeert. Artikel 49, § 2, wijkt hiervan af door te bepalen dat een inrichting die zowel een bouwvergunning in de zin van artikel 44 van voornoemde wet van 29 maart 1962 als een vergunning in de zin van de bepalingen vastgesteld door of krachtens dit decreet behoeft, de bouwvergunning slechts zal kunnen verkrijgen nadat haar de afvalstoffenvergunning werd verleend, wat betekent dat het

afvalstoffendecreet aan de voornoemde wet van 29 maart 1962 primeert.

14. Artikel 52 (62)

Volgens § 1 van het artikel richt de Vlaamse Executieve een databank van afvalstoffen op. Het artikel bepaalt niet of die databank een dienst van de afvalstoffenmaatschappij is dan wel een bestuur in de schoot van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het artikel zal moeten herwerkt worden, in de ene of de andere zin.

15. Artikelen 55 (65) tot 65 (75)

1. Wat betreft de artikelen 55 (65) en 56 (66)

De artikelen 55 (65) en 56 (66) van het ontwerp regelen het toezicht op de naleving van de bepalingen van het decreet.

Volgens artikel 65 van de originele tekst van het ontwerp-decreet wordt het toezicht op een algemene wijze opgedragen aan de ambtenaren die de Vlaamse Executieve aanwijst, onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie. Inzake huishoudelijke afvalstoffen komt het toezicht toe aan de burgemeester, het college van burgemeester en schepenen en de ambtenaren door dezen aangewezen. Volgens de gemachtigde ambtenaar sluit de speciale toezichtsbevoegdheid van de burgemeester, het college van burgemeester en schepenen en door dezen aangewezen ambtenaren, de algemene toezichtsbevoegdheid van de ambtenaren aangewezen door de Vlaamse Executieve niet uit.

Er blijkt geen speciale reden voorhanden te zijn om inzake naleving van het decreet met betrekking tot de huishoudelijke afvalstoffen tegelijk aan de burgemeester en aan het college van burgemeester en schepenen een toezichtsbevoegdheid te verlenen. Omdat het gaat om een politionele taak, blijft die bevoegdheid beter bij de burgemeester alleen.

Vermits de term „ambtenaren” op een algemene wijze verwijst naar de personen waarop het rijksambtenarenstatuut van toepassing is, de zogeheten „beambten” inbegrepen, is het niet nodig van deze laatste afzonderlijk melding te maken. Men vervange dus de woorden „de ambtenaren en beambten” telkens door „de ambtenaren”, ook wanneer leden van het gemeentelijk personeel zijn bedoeld.

Volgens artikel 66 van de originele tekst van het ontwerp-decreet hebben de ambtenaren die met het toezicht zijn belast, een recht van binnentreden, onderzoek en controle. Aan de Vlaamse Executieve wordt opgedragen het recht van onderzoek, binnentreden, controle en enquête nader te regelen. Vermits die aangelegenheden betrekking hebben op de persoonlijke vrijheid, de onschendbaarheid van de woonst en de strafvervolgning – welke aangelegenheden door de Grondwet uitdrukkelijk onder de bescherming van de wetgever zijn geplaatst – komt het aan de Vlaamse Raad toe deze bepalingen zelf vast te stellen, met toepassing van wat in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen is bepaald.

In de artikelen 55 (65) en 56 (66) wordt een aangepaste tekst in overweging gegeven.

2. Wat betreft artikel 67 van de originele tekst van het ontwerp-decreet, opgenomen in artikel 56 van de voorgestelde tekst

Volgens artikel 67 van het ontwerp kunnen de personen die met het toezicht belast zijn, waarschuwingen geven, aan de overtreder een termijn voorschrijven om zich in regel te stellen, beslag leggen en processen-verbaal opstellen. Op straffe van nietigheid moet een afschrift van het proces-verbaal ter kennis van de overtreder worden gebracht binnen veertien dagen na de vaststelling van de overtreding. Het ontwerp voegt eraan toe dat de Vlaamse Executieve daarvan de modaliteiten bepaalt. Die toevoeging blijkt zich te beperken – en de gemachtigde ambtenaar heeft dat bevestigd – tot de wijze waarop het afschrift van het proces-verbaal aan de overtreder wordt meegedeeld. Uiteraard zal die mededeling geschieden op de wijze waarop overtredingen ter kennis van de overtreder worden gebracht. Er is dan ook geen reden om enige opdracht dienomtrent aan de Vlaamse Executieve toe te wijzen. De laatste zin onder 4 worde dus beter weggelaten.

Het lijkt geraden te zijn de opsomming in artikel 56 aan te vullen met een bepaling naar luid waarvan de toezichthoudende ambtenaren in de uitoefening van hun ambt de bijstand van de gemeentepolitie en van de rijkswacht kunnen vorderen.

16. Artikel 57 (68)

In de inleidende zin van artikel 68 van de originele tekst van het ontwerp-decreet schrappe men de woorden „al naargelang de omvang van de schade op ecologisch- en leefmilieugebied”. Over de concrete keuze van de straf beslist de strafrechter. Uiteraard zal hij zich daarbij laten leiden door de **zwaarwichtig**heid van de feiten die per definitie op een storing van het milieu betrekking zullen hebben.

17. Artikel 58 (69)

Wanneer in een bijzondere regeling van de herhaling wordt voorzien, hoort het een termijn te bepalen binnen welke herhaling aanwezig is.

18. Artikel 61 (71)

Men zal opmerken dat in het ontwerp niet erin voorzien wordt dat de rechtbank de tijdelijke of definitieve sluiting van de in overtreding zijnde onderneming of inrichting kan bevelen.

De Vlaamse Executieve zal moeten oordelen of er reden is om het ontwerp in die zin aan te vullen.

19. Artikel 63 (74)

Men schrappe de woorden „behalve in de gevallen bedoeld in artikel 72”.

Artikel 61 (72) betreft inderdaad de burgerrechterlijke aansprakelijkheid van de werkgever van de overtreder. Een verwijzing naar dat artikel in de omschrijving van het mededaderschap heeft dan ook geen zin.

20. Artikel 64 (75)

Naar luid van artikel 75 van het ontwerp zijn „alle bepalingen van titel 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van artikel 85, van toepassing op de bij dit decreet bepaalde misdrijven”.

De Baad van State ziet niet goed in waarom, in afwijking van het algemeen strafrecht, de in het ontwerp bepaalde straffen bij aanwezigheid van verzachtende omstandigheden niet tot het niveau van dat der politiestrafen mogen worden herleid. Zelfs in de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval is in die mogelijkheid voorzien.

Erop gelet dat het ontwerp in een afwijkende regeling van het mededaderschap en de herhaling voorziet, moeten de desbetreffende artikelen van het strafwetboek uit de bepaling van artikel 75 worden gesloten.

21. Artikel 65 (76)

De voorgestelde tekst voor dit artikel houdt rekening met de toelichting die in verband met het artikel aan de Baad van State werd verstrekt.

22. Artikelen 66 tot 69 (77)

Artikel 77 van het ontwerp bevat bepalingen van inwerking-treding, van opheffing en van overgang. Die onderscheiden soorten van bepalingen dienen in afzonderlijke artikelen te worden ondergebracht.

Inzake inwerkingtreding stelt het ontwerp dat de Vlaamse Executieve de data zal bepalen waarop het decreet in werking treedt; het decreet zal alleszins in werking treden uiterlijk zes maanden na zijn bekendmaking in het Belgisch Staatsblad. Aldus wordt de inwerkingtreding gespreid over ten hoogste zes maanden. Een gespreide inwerkingtreding vindt zijn verantwoording in de diversiteit van de bepalingen die in het ontwerp zijn vervat. Bij het vaststellen van de dag van inwerking-treding der onderscheiden decreetsbepalingen zal de Vlaamse Executieve uiteraard oog moeten hebben voor de onderlinge samenhang tussen de nieuwe regelen.

Door de gemachtigde ambtenaar is uitdrukkelijk bevestigd dat het de bedoeling van de Vlaamse Executieve is de bepalingen van het ontwerp, al naar de mogelijkheid en de noodzaak, op afzonderlijke tijdstippen in werking te doen treden. De gespreide inwerkingtreding kan zelfs gedeelten van een artikel of van de voorschriften van het afvalstoffenplan betreffen. De onder artikel 70 voorgestelde tekst moet in die zin worden gelezen.

Wat betreft de opheffingsbepalingen spreekt het vanzelf dat zij slechts voor het Vlaamse Gewest uitwerking kunnen hebben. Niettemin verdient het aanbeveling dat uitdrukkelijk te stellen.

De bepaling betreffende de opheffing van artikel 3, §2, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging wordt gevolgd door de woorden „De krachtens die paragraaf vastgestelde besluiten blijven van kracht ingevolge artikelen van deze wet (lees decreet)“.

Het is een vaste rechtspraak dat een uitvoeringsbepaling van een opheffen voorziening haar kracht behoudt in zover de rechtsregel die grond is voor de uitvoering, in de nieuwe wet of het nieuwe decreet is overgenomen. Laatstgenoemde wordt dan rechtsgrond voor de uitvoeringsbepaling in kwestie. Niettemin is de rechtszekerheid erbij gebaat dat, ter voorkoming van alle twijfel, de blijvende kracht van de uitvoeringsbepaling wordt bevestigd.

Wat betreft de beoogde opheffing van artikel 38 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, mag worden opgemerkt

dat de machtigingsbepaling die erin vervat is, toelaat regelen vast te stellen die verder reiken dan het toepassingsgebied van dit ontwerp-decreet. De Vlaamse Executieve zal moeten onderzoeken of die opheffingsbepaling gehandhaafd dient te blijven.

Het in het ontwerp niet vermelde koninklijk besluit van 24 januari 1969 houdende maatregelen van diergeneeskundige politie op vuilnisbelten en op het gebruik van organische afval en keukenafval voor de voeding van huisdieren - welk besluit genomen is op grond van de wet van 30 december 1882 op de gezondheids politie der huisdieren en de schadelijke insecten - heeft weliswaar een ander oogmerk dan het ontwerp-decreet maar bevat toch voorzieningen die sommige voorzieningen vervat in het ontwerp kunnen overlappen.

De Vlaamse Executieve zal moeten nagaan of en in welke mate voor het Vlaamse Gewest aan die reglementering een einde dient te worden gesteld. In het voorstel van opheffingsbepaling dat hierna in overweging wordt geven, is in een opheffing van bedoeld koninklijk besluit voorzien. In voorkomend geval zal het tekstvoorstel dienen te worden aangepast.

Inzake de **overgangsregeling** beperkt het bepaalde in artikel 77 van het ontwerp zich ertoe te stellen dat de vergunningen die krachtens het Algemeen Reglement op de **arbeidsbescherming** zijn verleend, geldig blijven tot één jaar na de dag waarop de afvalstoffenmaatschappij haar werkzaamheden zal hebben aangevangen. Lopende vergunningen blijven aldus voorlopig behouden.

Het lijkt aanbeveling te verdienen het ontwerp aan te vullen met een bepaling betreffende de aanvragen die met toepassing van vooralsnog vigerende **wets- of reglements**bepalingen zijn ingediend en waarvoor, bij de inwerkingtreding van het nieuwe decreet, nog geen beslissing is genomen. Om de **continuïteit** te handhaven lijkt het verkieslijk de door het decreet buiten toepassing gestelde regelen ten aanzien van die aanvragen om vergunning voorlopig te handhaven.

Rekening houdende met de in vergelijking met de bestaande reglementering blijkbaar verruimde vergunningsplicht, zal men tevens oog hebben voor de personen en inrichtingen die met dit decreet vergunningsplichtig worden en hun activiteiten bij de inwerkingtreding van het decreet reeds zouden uitoefenen. Het lijkt redelijk te zijn aan de betrokkenen een termijn te laten om zich in regel te stellen, eventueel gepaard gaande met de mogelijkheid om na een ingekort onderzoek een voorlopige vergunning te bekomen.

Vermits de inrichting van het vergunningstelsel door de artikelen 28 en volgende aan de Vlaamse Executieve wordt opgedragen, is het moeilijk in het decreet zelf voor die laatste groep van personen en inrichtingen in een sluitende **overgangsregeling** te voorzien. Indien de Vlaamse Executieve de suggestie kan bijtreden, kan het volstaan het ontwerp met een **machtigingsbepaling** in die zin aan te vullen.

IV. Voorstel van tekst voor het ontwerp-decreet

Dit voorstel houdt rekening met de hierboven gedane opmerkingen. De vormwijzigingen die erin zijn opgenomen, behoeven geen commentaar (1).

(1) De cijfers tussen haakjes verwijzen naar het overeenkomstig artikel van het ingediende ontwerp-decreet.

Ontwerp van decreet betreffende afvalstoffen**HOOFDSTUK 1****Algemene bepalingen****Artikel 1 (nieuw)**

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoelt in artikel 107quater van de Grondwet.

Artikel 2 (1)

Dit decreet heeft tot doel de gezondheid van de mens of het milieu tegen de schadelijke invloed van afvalstoffen te vrijwaren door een ontstaan van afvalstoffen te voorkomen, door het hergebruik, de terugwinning en de recycling van afvalstoffen te bevorderen en door het verwijderen van ontstane afvalstoffen te organiseren.

Artikel 3 (2)

In dit decreet wordt verstaan onder :

a. afvalstoffen : elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet of zich moet ontdoen krachtens dit decreet of krachtens de op grond van dit decreet vastgestelde bepalingen ;

b. verwijdering :

– het ophalen, sorteren, vervoeren en behandelen van afvalstoffen alsmede het opslaan en storten daarvan op of in de bodem ;

– de verwerking noodzakelijk voor hergebruik, het terugwinnen en de recycling of het regenereren van afvalstoffen ;

c. afvalstoffenmaatschappij : de openbare afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, bedoeld in artikel 12 ;

d. huishoudelijke afvalstoffen :

1° afvalstoffen die ontstaan in een particuliere huishouding ;

2° afvalstoffen daarmee gelijkgesteld bij besluit van de Vlaamse Executieve ;

e. industriële afvalstoffen :

1° afvalstoffen die ontstaan ten gevolge van een industriële, ambachtelijke of wetenschappelijke activiteit ;

2° afvalstoffen van slachthuizen ;

3° afvalstoffen van ziekenhuizen ;

4° afvalstoffen daarmee gelijkgesteld bij besluit van de Vlaamse Executieve ;

f. voertuigwrak : elk voertuig als bedoeld in het Algemeen Reglement op de politie van het wegverkeer met eigen beweegkracht dat wegens zijn technische staat niet meer gebruikt kan worden overeenkomstig zijn oorspronkelijke bestemming en waarvan de eigenaar zich wil of moet ontdoen ;

g. afvalolie : (zie definitie onder littera i van het ontwerp met dien verstande dat het woord „water-oliemengsel” vervangen wordt door het woord „oliewatermengsel”, het woord „ont-aard” door het woord „gedenatureerd”, en de woorden „voor hun houder” door de woorden „de houder ervan”);

h. landbouwafvalstoffen : afvalstoffen die ontstaan zijn ten gevolge van landbouw-, tuinbouw- of veeteeltactiviteiten met uitsluiting van dierlijke faecaliën die in de land- en tuinbouw worden gebruikt ;

i. inrichting : (zie ontwerp artikel 2, k) ;

j. gevaarlijke afvalstoffen : afvalstoffen die een bijzonder ge-vaar voor de gezondheid van de mens of het leefmilieu opleve-ren of kunnen opleveren of die in speciale inrichtingen ver-werkt, geneutraliseerd of vernietigd dienen te worden.

Artikel 4 (3)

Onder de toepassing van dit decreet vallen niet :

a. de radioactieve afval bedoeld in artikel 33 van het konin-klijk besluit van 28 februari 1963 houdende Algemeen Regle-ment op de bescherming van de bevolking en de werknemers tegen het gevaar van de ioniserende stralingen ;

b. de afvalstoffen die ontstaan bij opsporing, winning, be-handeling en opslag van delfstoffen bij de exploitatie van steengroeven ;

c. kadavers ;

d. het afvalwater bedoeld in de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren ;

e. de giftige afval bedoeld in de wet van 22 juli 1974 op de gif-tige afval ;

f. de in de lucht geloosde gasvormige effluënten bedoeld in de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging.

Artikel 5 (4)

Het is verboden afvalstoffen achter te laten.

Artikel 6 (5)

Het is verboden zich van afvalstoffen te ontdoen of afvalstof-fen af te geven aan een ander, tenzij het geschiedt volgens de door of krachtens dit decreet vastgestelde bepalingen.

Artikel 7 (6)

§ 1. Zij die afvalstoffen voortbrengen, huishoudelijke afval-stoffen uitgezonderd, moeten daarvan melding doen aan de af-valstoffenmaatschappij.

§ 2. Iedere afgifte van afvalstoffen, huishoudelijke afvalstof-

fen uitgezonderd, geschiedt tegen ontvangstbewijs. Dit vermeldt de hoeveelheid, de aard en de samenstelling van de afvalstoffen, alsmede de naam en het adres van de meldingsplichtige en van degene die ze in ontvangst heeft genomen. De betrokkenen houden een afschrift van deze ontvangstbewijzen bij en zenden jaarlijks een exemplaar aan de afvalstoffenmaatschappij. Deze kan voor bepaalde afvalstoffen eisen dat de afschriften van de ontvangstbewijzen haar binnen een kortere termijn worden toegezonden.

§ 3. Wanneer gevaarlijke afvalstoffen worden verwijderd, zendt de inrichting die voor de verwijdering instaat een ontvangstbewijs aan de voortbrengers van die afvalstoffen.

HOOFDSTUK II

Voorkoming van het ontstaan van afvalstoffen

Artikel 8 (7)

§ 1. De Vlaamse Executieve kan regelen stellen ten aanzien van de door haar aangewezen produkten die :

a. na het gebruik waarvoor zij bestemd zijn, niet op een zodanige wijze verwijderd kunnen worden dat zij onschadelijk zijn voor de gezondheid van de mens of voor het milieu ;

b. bij hun vervaardiging afvalstoffen doen ontstaan die niet op zodanige wijze verwijderd kunnen worden dat zij onschadelijk zijn voor de gezondheid van de mens of het milieu.

§ 2. De in § 1 bedoelde regelen kunnen inhouden :

a. het verbod zodanige produkten te vervaardigen, op de markt te brengen of aan te wenden ;

b. het verbod zodanige produkten te vervaardigen, op de markt te brengen of aan te wenden indien niet aan nader te bepalen voorwaarden wordt voldaan, met inbegrip van eventuele voorwaarden terzake van duurzaamheid en herstelbaarheid ;

c. de Vlaamse Executieve kan de producenten, invoerders of verdelers van produkten die aanleiding geven tot het ontstaan van gevaarlijke afvalstoffen verplichten die produkten te voorzien van een etiket, goed leesbaar en herkenbaar door het publiek.

Zij stelt het model van het etiket en de daarop aan te brengen vermeldingen vast.

Artikel 9 (8)

Onverminderd het bepaalde in artikel 8 kan de Vlaamse Executieve regelen stellen ten aanzien van verpakkingsmiddelen of -materialen en van produkten bestemd voor eenmalig gebruik.

HOOFDSTUK III

Verwijdering van afvalstoffen

Artikel 10 (9)

Het verwijderen van afvalstoffen moet zo ingericht worden

dat hergebruik, terugwinning en recycling van de afvalstoffen bevorderd worden, zonder gevaar op te leveren voor de gezondheid van de mens of voor het milieu.

Artikel 11 (10)

De Vlaamse Executieve duidt de afvalstoffen aan waarvoor een selectieve ophaling moet worden georganiseerd.

HOOFDSTUK IV

De afvalstoffenmaatschappij

Artikel 12 (11)

§ 1. Er wordt voor het Vlaamse Gewest onder de benaming „Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest” een bestuur met rechtspersoonlijkheid opgericht.

§ 2. De afvalstoffenmaatschappij is opgenomen in artikel 1, littera A, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

§ 3. De Vlaamse Executieve stelt het statuut van de afvalstoffenmaatschappij vast en wijst de plaats aan in het Vlaamse Gewest waar zij gevestigd wordt.

Artikel 13 (12)

§ 1. De afvalstoffenmaatschappij heeft tot taak :

1° het ontwerpen van het afvalstoffenplan bedoeld in artikel 14, het verlenen van haar medewerking met het oog op de vaststelling van het afvalstoffenplan en het organiseren van het toezicht en de controle op de uitvoering van het afvalstoffenplan ;

2° het ontwerpen, het bouwen of het exploiteren van verwijderingsinstallaties als bedoeld in artikel 21, § 1 ;

3° het bouwen of het exploiteren van verwijderingsinstallaties voor huisvuil op aanvraag en voor rekening van een gemeente, van verscheidene gemeenten of van verenigingen van gemeenten overeenkomstig artikel 21, § 2, a ;

4° het verwijderen van afvalprodukten afkomstig van een onderneming als bedoeld in artikel 21, § 2, b, op aanvraag en voor rekening van die onderneming en overeenkomstig voornoemd artikel ;

5° het ambtshalve verwijderen van afvalstoffen van een industriële onderneming die zich in het geval bevindt als bedoeld in artikel 21, § 2, c ;

6° het op de markt brengen en verkopen van produkten, bedoeld in artikel 22 ;

7° het toezicht en de controle bepaald door of krachtens dit decreet ;

8° het opsporen van oorzaken van verontreiniging door afval.

§ 2. De Vlaamse Executieve kan aan de afvalstoffenmaatschappij andere taken opdragen.

Artikel 14 (13)

§1. De Vlaamse Executieve stelt een plan vast inzake de verwijdering van afvalstoffen.

§ 2. Het plan bepaalt :

1° de stand van zaken met betrekking tot het verwijderen van de afvalstoffen ten tijde van voorbereiding van het plan ;

2° de soort en de hoeveelheid van de afvalstoffen die jaarlijks ontstaan en de verwachte ontwikkeling in de toekomst ;

3° de hoeveelheid van huishoudelijke afvalstoffen die dienen verwijderd te worden alsmede de hoeveelheid van afvalstoffen die door de afvalstoffenmaatschappij **doelmatigheids**halve dienen verwijderd te worden om reden dat deze afvalstoffen samen met de huishoudelijke afvalstoffen zullen worden verwijderd dan wel om reden dat deze afvalstoffen wegens hun aard of hoeveelheid niet doelmatig door derden verwijderd kunnen worden ;

4° de voorzieningen die moeten worden getroffen met het oog op hetgeen onder 3° is bepaald ;

5° de financiële middelen die voor de uitvoering van het plan noodzakelijk zijn, rekening houdende met hetgeen te dien aanzien is bepaald in hoofdstuk IX.

Artikel 15 (14)

De Vlaamse Executieve kan nadere regelen stellen in verband met het plan.

Artikel 16 (15)

Alvorens de afvalstoffenmaatschappij het ontwerp van plan ter inzage legt, overeenkomstig artikel 17, pleegt zij overleg met de gemeenten en met de door de Vlaamse Executieve aangewezen overheden en worden de bestaande en belanghebbende inrichtingen of ondernemingen in de gelegenheid gesteld hun mening kenbaar te maken.

Artikel 17 (16)

§ 1. Het ontwerp van plan wordt gedurende twee maanden ter inzage gelegd in de in artikel 16 bedoelde gemeenten alsmede bij de afvalstoffenmaatschappij.

§ 2. De afvalstoffenmaatschappij maakt bekend volgens de wijze bepaald door de Vlaamse Executieve, dat het plan ter inzage ligt.

§ 3. Gedurende de in § 1 bedoelde termijn kan eenieder een met redenen omkleed bezwaarschrift tegen het ontwerp-plan indienen bij de in artikel 16 bedoelde gemeenten of bij de afvalstoffenmaatschappij.

§4. Binnen dertig dagen te rekenen vanaf het verstrijken van de in § 1 bedoelde termijn, brengen de in artikel 16 bedoelde gemeenten, overheden, inrichtingen of ondernemingen hun met redenen omkleed advies in verband met het ontwerp-plan ter kennis van de afvalstoffenmaatschappij. Zij kunnen tijdens die termijn kennis nemen van de met toepassing van § 3 ingebrachte bezwaren.

Is een advies niet binnen de gestelde termijn gegeven, dan wordt het geacht gunstig te zijn.

Artikel 18 (17)

§1. Na het verstrijken van de in artikel 17, §4, bedoelde termijn, gaat de afvalstoffenmaatschappij onverwijld over tot het onderzoek van de ingebrachte bezwaren en van de verstrekte adviezen.

§2. De Vlaamse Executieve stelt het plan vast bij een met redenen omkleed besluit en vermeldt daarin wat omtrent de ingebrachte bezwaren en de verstrekte adviezen is overwogen.

§3. Het plan wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad en treedt in werking de tiende dag na zijn bekendmaking. Het plan ligt vanaf die dag ter inzage bij de afvalstoffenmaatschappij en bij de bij artikel 16 bedoelde gemeenten.

Artikel 19 (20)

Het plan heeft verordenende kracht en blijft gelden tot het door een ander is vervangen. Er mag alleen van worden afgeweken overeenkomstig het bepaalde in artikel 53.

Artikel 20 (21)

Het plan geldt voor een tijdvak van vijf jaren maar kan, wanneer daartoe gewichtige redenen bestaan, bij een met redenen omkleed besluit van de Vlaamse Executieve, aan herziening worden onderworpen.

Op de herziening van het plan zijn de regelen die gelden voor het tot stand brengen ervan, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 21 (22)

§1. De afvalstoffenmaatschappij kan zelf inrichtingen ontwerpen, bouwen of exploiteren, overeenkomsten sluiten voor het verwijderen van sommige afvalstoffen en bestaande verwijderingsinrichtingen overnemen.

De Vlaamse Executieve bepaalt de regelen inzake de overname van inrichtingen.

§2. a. De afvalstoffenmaatschappij mag op vraag en voor rekening van een gemeente, van verschillende gemeenten of van een vereniging van gemeenten, inrichtingen voor verwijdering van huishoudelijke afvalstoffen bouwen of exploiteren, overeenkomstig de voorwaarden bepaald bij overeenkomst.

b. De afvalstoffenmaatschappij kan de afvalstoffen van een of meer industriële ondernemingen, landbouw-, tuinbouw- of veeteeltondernemingen of andere ondernemingen, op hun aanvraag en voor hun rekening verwijderen. De daarvoor aan de afvalstoffenmaatschappij verschuldigde vergoeding wordt bij overeenkomst bepaald. De vergoeding dient de werkelijke kostprijs voor de verwijdering van die afvalstoffen te omvatten.

c. De afvalstoffenmaatschappij kan ambtshalve de afvalstoffen van een onderneming verwijderen ingeval de onderneming, na behoorlijke ingebrekestelling en binnen de daarin gestelde termijn, heeft nagelaten de haar bij of krachtens dit decreet opgelegde verplichtingen na te komen. De ambtshalve verwijdering vindt plaats, op kosten van de in gebreke blijvende onderneming, in de verwijderingsinrichting van de afvalstoffenmaatschappij of in die van een derde.

Artikel 22 (23)

De produkten die door de terugwinning van afvalstoffen worden verkregen en die voor hergebruik geschikt zijn, mogen door de afvalstoffenmaatschappij op de markt gebracht en verkocht worden.

De Vlaamse Executieve kan voorschrijven dat in de algemene en bijzondere bestekken van besturen van het Vlaamse Gewest en van ondergeschikte besturen bepalingen worden genomen die de afzet van teruggewonnen produkten of grondstoffen regelen.

In voorkomend geval geeft de afvalstoffenmaatschappij of de voortbrenger een kwaliteitsbeschrijving van het teruggewonnen produkt.

Artikel 23 (25)

§ 1. De afvalstoffenmaatschappij is belast met het toezicht en de controle bepaald door of krachtens dit decreet, evenals met het opsporen van elke oorzaak van verontreiniging door afval.

§2. De afvalstoffenmaatschappij kan laboratoria oprichten voor het verrichten van analyses ; zij kan deze ook laten verrichten in een door de Vlaamse Executieve erkend laboratorium.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regels inzake de erkenning van laboratoria voor het verrichten van analyses.

Artikel 24 (26)

§ 1. De afvalstoffenmaatschappij verkrijgt haar middelen uit de begroting van het Vlaamse Gewest, behoudens de vergoedingen ontvangen voor prestaties aan derden.

De Vlaamse Executieve kan de gewestwaarborg verlenen aan de leningen die met haar goedkeuring door de afvalstoffenmaatschappij worden aangegaan of uitgeschreven.

§ 2. De afvalstoffenmaatschappij kan met machtiging van de Vlaamse Executieve de onroerende goederen verwerven die zij voor haar werkzaamheden nodig heeft, zo nodig bij wege van onteigening ten algemenen nutte.

§ 3. Voor de toepassing van gewestbelastingen, belastingen op het inkomen uitgezonderd, wordt de afvalstoffenmaatschappij met het Vlaamse Gewest gelijkgesteld.

HOOFDSTUK V

Vergunningen (grotendeels nieuw)

Artikel 25

Het is verboden zonder vergunning een inrichting waarin afvalstoffen worden verwijderd, in te richten, op te richten, uit te breiden, in werking te hebben, te verplaatsen, te wijzigen, te verbouwen, dan wel een in de inrichting gebruikte werkwijze te veranderen.

Artikel 26

§1. De Vlaamse Executieve verleent, weigert of trekt de vergunning in overeenkomstig de regeling vastgesteld krachtens artikel 27.

§ 2. De Vlaamse Executieve kan bijzondere voorwaarden dan wel nieuwe bijzondere voorwaarden opleggen indien de bijzondere aard van de afvalstoffen die zullen worden verwijderd in de inrichting die de vergunning aanvraagt, of die worden verwijderd in de inrichting die reeds een vergunning heeft bekomen, daartoe aanleiding geeft.

De beslissing vermeldt de tijd waarvoor de vergunning is verleend.

De beslissing op een aanvraag om vergunning kan worden aangehouden indien de verlening van de vergunning, hoewel bestaanbaar met het geldende plan, niet in overeenstemming is met een reeds vastgestelde doch nog niet in werking getreden herziening van het plan. Daarvan wordt aan de aanvrager schriftelijk melding gedaan.

§ 3. De gemeente waar de inrichting die een aanvraag om vergunning heeft ingediend geheel of in hoofdzaak is of zal gelegen zijn, en de andere overheden aangewezen door de Vlaamse Executieve dienen van beredeneerd advies over de aanvraag.

Dezelfde verplichting geldt ten aanzien van latere, nieuwe beslissingen in verband met reeds verleende vergunningen.

De in het eerste lid bedoelde gemeenten en overheden kunnen bij een met redenen omkleed verzoekschrift vragen om reeds verleende vergunningen in te trekken of bijzondere dan wel nieuwe bijzondere voorwaarden op te leggen. De Vlaamse Executieve is ertoe gehouden daaromtrent te beschikken. De beginselen vervat in artikel 27, § 2, zijn ter zake van overeenkomstige toepassing.

Artikel 27

§ 1. De Vlaamse Executieve stelt de nadere regels vast in verband met het aanvragen, het verlenen, het weigeren, het intrekken, het verval van vergunningen, in verband met het opleggen van algemene en bijzondere voorwaarden of van nieuwe, bijzondere voorwaarden, met het wijzigen of intrekken van reeds opgelegde bijzondere voorwaarden, in verband met het hernieuwen van een vergunning of met het verlengen van de tijd waarvoor zij is verleend, met dien verstande evenwel dat de Vlaamse Executieve bij het stellen van die nadere regels rekening dient te houden met de beginselen vervat in § 2.

§ 2. Ingeval de Vlaamse Executieve zich voorneemt een gevraagde vergunning te weigeren, een verleende vergunning in te trekken, bijzondere voorwaarden in verband met een gevraagde vergunning of nieuwe bijzondere voorwaarden in verband met een reeds verleende vergunning op te leggen, de opgelegde bijzondere voorwaarden van een vergunning te wijzigen of in te trekken, het verval van een vergunning vast te stellen, de gevraagde hernieuwing van een vergunning dan wel de gevraagde verlenging van een vergunning te weigeren, worden de redenen waarop de voorgenomen beslissing zal steunen ter kennis gebracht van de betrokken inrichting.

Deze moet in de gelegenheid worden gesteld om daartegen binnen een redelijke termijn haar bezwaren schriftelijk bij de Vlaamse Executieve in te dienen, die ingeval zij de voorgenomen beslissing en de voornoemde redenen handhaaft, ertoe gehouden is de motieven waarop die handhaving steunt, en wat omtrent de ingebrachte bezwaren is overwogen, in haar beslissing te vermelden.

HOOFDSTUK VI

Huishoudelijke afvalstoffen

Artikel 28 (33-35)

Onverminderd de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve om algemene regelen vast te stellen, wordt het zich ontdoen van huishoudelijke afvalstoffen bij gemeentelijk reglement geregeld.

Het gemeentelijk reglement behoeft de goedkeuring van de Vlaamse Executieve, die haar beslissing neemt binnen veertig dagen nadat het bij haar is ingekomen.

Artikel 29 (34)

De Vlaamse Executieve kan voorschrijven dat de **huishoudelijke** afvalstoffen die zij aanduidt, afzonderlijk worden opgehaald.

HOOFDSTUK VII

Industriële afvalstoffen

Artikel 30 (36)

De ondernemingen door wier werkzaamheden industriële afvalstoffen ontstaan, moeten deze op hun kosten verwijderen.

Artikel 31 (37)

§ 1. Het is verboden zich van industriële afvalstoffen te ontdoen tenzij dit geschiedt :

a. door verwijdering binnen de onderneming waarin de afvalstoffen zijn ontstaan, overeenkomstig een vergunning afgegeven volgens de voorschriften vastgesteld door of krachtens dit decreet ;

b. door afgifte aan een inrichting die ingevolge een vergunning verleend volgens de voorschriften vastgesteld door of krachtens dit decreet, die stoffen mag verwijderen ;

c. door afgifte aan een in ander gewest of land gevestigde persoon die aantoont dat hij die afvalstoffen in dat gewest of land mag verwijderen ; de Vlaamse Executieve kan nadere regelen stellen.

\$2. De bepalingen van hoofdstuk V zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 32 (38)

Geen industriële afvalstoffen mogen worden vervoerd dan door of voor een inrichting of persoon als bedoeld in artikel 3 1, § 1, b en c ; de Vlaamse Executieve kan nadere regelen bepalen.

Artikel 33 (39)

§ 1. Niemand mag aan een derde afgifte doen van industriële afvalstoffen, zonder daarbij een omschrijving te verstrekken van de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van die afvalstoffen.

§ 2. Niemand mag van een derde industriële afvalstoffen ontvangen zonder dat daarbij een omschrijving wordt verstrekt van de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van die afvalstoffen.

Artikel 34 (40)

\$1. De ondernemingen bedoeld in artikel 30 moeten aan de afvalstoffenmaatschappij aangifte doen van de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van de afvalstoffen alsmede van de wijze waarop zij zich ervan zullen ontdoen.

De Vlaamse Executieve kan nadere regelen stellen inzake de periodiciteit van de aangifte en andere voorwaarden bepalen waaraan de aangifte moet voldoen.

§ 2. De onderneming die zich van industriële afvalstoffen ontdoet door afgifte aan een andere onderneming, is verplicht aan de afvalstoffenmaatschappij te melden :

- a. de datum van de afgifte ;
- b. de naam en het adres van de onderneming aan wie de stoffen zijn afgegeven ;
- c. de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van de afgegeven stoffen ;
- d. de plaats waar en de wijze waarop de stoffen zijn afgegeven ;
- e. ingeval de afgifte geschiedt door tussenkomst van een ander die opdracht heeft de stoffen te vervoeren naar degene voor wie ze zijn bestemd : de naam en het adres van de vervoerder.

§ 3. De afgifte bedoeld in artikel 3 1, \$1, c, wordt aangegeven aan de Vlaamse Executieve die de overheid van het betrokken gewest of land kan inlichten.

Artikel 35 (41)

Tekst van het ontwerp, behoudens :

- vervanging van het woord „verrichte” door het woord „gedane” ;
- invoeging van het bepalend lidwoord vóór de woorden „afgifte”, „samenstelling”, „hoeveelheid” ;
- vervanging van het woord „der” door het woord „van de”.

Artikel 36 (42)

§ 1. De Vlaamse Executieve kan nadere regelen stellen omtrent de wijze waarop de in de artikelen 31 tot 35 opgelegde verplichtingen moeten worden nagekomen.

§ 2. De Vlaamse Executieve kan bepalen dat de in de artikelen 31 tot 35 opgelegde verplichtingen niet gelden ten aanzien van de door haar aangewezen categorieën van afvalstoffen.

Artikel 37 (44)

De Vlaamse Executieve wijst de gevaarlijke industriële afvalstoffen aan die een selectieve ophaling en een bijzondere behandeling behoeven ; zij stelt de nadere regelen vast.

HOOFDSTUK VIII

Bijzondere categorieën van afvalstoffen

Afdeling 1

Voertuigwrakken

Artikel 38 (45 partim)

§ 1. Het is verboden zich van een voertuigwrak te ontdoen anders dan door afgifte :

- a. aan een inrichting die de vereiste vergunning bezit ;
- b. aan een in een ander gewest of land gevestigde persoon die aantoont dat hij het voertuigwrak in dat gewest of land mag verwijderen ; de Vlaamse Executieve kan nadere regelen bepalen.

§ 2. De bepalingen vervat in hoofdstuk V zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 39 (46)

De inrichting of de persoon aan wie een voertuigwrak wordt afgegeven, is verplicht tot afgifte van een ontvangstbewijs.

Afdeling 2

Afvalolie

Artikel 40 (47, 48 en 49)

§ 1. Het is verboden zich van afvalolie te ontdoen anders dan door afgifte :

a. aan een inrichting die voor het **ophalen** en het **inzamelen** van afvalolie een vergunning bezit ;

b. aan een inrichting die een vergunning voor het **verwijderen** van afvalolie bezit

c. aan in een ander gewest of land gevestigde persoon die aantoonst dat hij de afvalolie in dat gewest of land mag verwijderen ; de Vlaamse Executieve kan nadere regelen bepalen.

De opgehaalde en ingezamelde afvalolie mag alleen worden afgegeven aan de in b. bedoelde inrichting, die verplicht is de aangeboden afvalolie in ontvangst te nemen tegen afgifte van een ontvangstbewijs.

§2. Op de vergunning voor het ophalen, het inzamelen en het verwijderen van afvalolie zijn de bepalingen vervat in hoofdstuk V van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat de Vlaamse Executieve op algemene wijze de gevallen kan omschrijven waarin een vergunning kan toelaten dat de houder ervan de afvalolie slechts in ontvangst mag nemen tegen betaling van een vergoeding waarvan zij het tarief bepaalt.

Afdeling 3

Landbouwafvalstoffen

Artikel 41 (50)

De Vlaamse Executieve stelt de lijst op van de soorten van landbouwafvalstoffen waarop de bepalingen vastgesteld bij of krachtens dit decreet toepasselijk zijn.

Zij wijst in hetzelfde besluit aan welke van voornoemde bepalingen op de in die lijst opgenomen soorten van **landbouwafvalstoffen** toepasselijk zijn, en bepaalt daarin of de onderneming waarin zodanige afvalstof ontstaat, een vergunning moet bezitten. Ingeval een vergunning wordt opgelegd, zijn de bepalingen vervat in hoofdstuk V van overeenkomstige toepassing.

Artikel 42 (51)

De Vlaamse Executieve kan bijzondere voorschriften vaststellen voor het verwijderen van soorten van landbouwafvalstoffen die in de lijst bedoeld in artikel 41 zijn opgenomen en die wegens hun aard of hoeveelheid schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid van de mens of voor het milieu.

Afdeling 4

Gevaarlijke afvalstoffen

Artikel 43 (52)

De Vlaamse Executieve stelt de lijst op van de gevaarlijke stoffen die een specifieke verwijdering behoeven om geen gevaar op te leveren voor de gezondheid van de mens of voor het milieu.

Artikel 44 (53)

§ 1. Het is verboden zich te ontdoen van gevaarlijke afvalstoffen anders dan door afgifte :

a. aan een inrichting die daarvoor een vergunning bezit en die verplicht is de aangeboden gevaarlijke afvalstoffen in ontvangst te nemen tegen afgifte van een ontvangstbewijs ;

b. aan een in een ander gewest of land gevestigde persoon die aantoont dat hij die afvalstoffen in dat gewest of land mag verwijderen ;de Vlaamse Executieve kan nadere regelen bepalen.

§ 2. De bepalingen van hoofdstuk V zijn van overeenkomstige toepassing.

Afdeling 5

Bijzondere afvalstoffen

Artikel 45 (55)

Het is verboden zich van afvalstoffen van ziekenhuizen te ontdoen anders dan overeenkomstig de regeling vastgesteld door de Vlaamse Executieve.

Artikel 46 (56)

§ 1. De Vlaamse Executieve stelt de lijst vast van de gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen.

§ 2. Het is verboden zich te ontdoen van gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen anders dan door afgifte :

a. aan de daartoe door de Vlaamse Executieve aangewezen selectieve ophaaldienst ;

b. aan een vergunde inrichting voor het verwijderen van gevaarlijke afvalstoffen ;

c. aan een door de Vlaamse Executieve aangewezen persoon of inrichting.

H O O F D S T U K I X

Milieuheffingen

Artikel 47 (57)

§ 1. Aan een milieuheffing zijn onderworpen :

a. degene die houder zijn van een vergunning als bedoeld in de artikelen 26, 31, 38, 40, 41 en 44 ;

b. degenen die door de Vlaamse Executieve aangewezen produkten vervaardigen, op de markt brengen of gebruiken die bij hun vervaardiging afvalstoffen doen ontstaan die dienen te worden verwijderd of na hun gebruik als afvalstoffen dienen te worden verwijderd.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt het bedrag van de **milieuheffing**.

Het bedrag van de **milieuheffing** bedoeld in § 1, a, wordt bepaald op grond van de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van de **verwijderde** afvalstoffen en de weerslag van de verwijdering op de gezondheid van de mens of op het milieu.

Het bedrag van de milieuheffing bedoeld in § 1, b, wordt bepaalt volgens de kosten van de verwijdering.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de wijze waarop en de termijn waarin de milieuheffingen worden geïnd.

H O O F D S T U K X

Diverse bepalingen

Artikel 48 (58)

Onverminderd de bevoegdheden toegekend bij dit decreet, kan de Vlaamse Executieve alle vereiste regelingen vaststellen ter nakoming van de verplichtingen die volgen uit verdragen of uit de krachtens die verdragen tot stand gekomen internationale akten welke regelingen de bepalingen van dit decreet kunnen opheffen of wijzigen.

Artikel 49 (59)

§ 1. Ingeval krachtens het afvalstoffenplan een inrichting moet worden ingeplant op een perceel dat volgens de voorschriften van een plan van aanleg, bedoeld in artikel 2 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, daarvoor niet bestemd is, vervallen die voorschriften van rechtswege wat betreft het voornoemde perceel. Het plan van aanleg wordt in overeenstemming gebracht met de nieuwe bestemming die het afvalstoffenplan aan het perceel heeft gegeven, overeenkomstig de regelen die de Vlaamse Executieve zo nodig met afwijking van de bepalingen van de wet van 29 maart 1962 vaststelt. De wijziging wordt bekendgemaakt op de wijze die vermelde wet ter zake bepaalt.

§ 2. Aan een inrichting waarvoor door of krachtens dit decreet een vergunning nodig is, kan geen bouwvergunning als bedoeld in artikel 44 van de vermelde wet van 29 maart 1962

worden afgegeven dan nadat eerstgenoemde vergunning is verleend.

Artikel 50 (60)

De Vlaamse Executieve brengt de regelingen die zij vaststelt met toepassing van de artikelen 48 en 49, §1, vóór hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, ter kennis van de Vlaamse Baad.

Artikel 51 (61)

Zie tekst van het ontwerp. Het woord „Conventie” vervangen door het volgende : „Verdrag ter voorkoming van de verontreiniging van de zee ten gevolge van het storten vanaf schepen en luchtvaartuigen en van de Bijlagen, opgemaakt te Oslo op 15 februari 1972”.

Artikel 52 (62)

Betreft de databank.

Zie opmerking onder het artikel.

Artikel 53 (63)

In uitzonderlijke omstandigheden kan de Vlaamse Executieve bij een met redenen omkleed besluit toestaan dat voor een tijd wordt afgeweken van een of meer bepalingen vastgesteld door of krachtens dit decreet, op voorwaarde dat daardoor de verwezenlijking van het doel van dit decreet niet in het gedrang komt.

Artikel 54 (64)

De Vlaamse Executieve richt een commissie op die belast is met :

1° de coördinatie van het optreden van de overheden die betrokken zijn bij de bescherming van de gezondheid van de mens en van het milieu tegen schadelijke invloed van afvalstoffen en bij de verwijdering van die afvalstoffen ;

2° de coördinatie van het wetenschappelijk onderzoek inzake afvalstoffen, inzonderheid ten aanzien van :

a. de invloed van afvalstoffen en hun verwijdering op de gezondheid van de mens of op het milieu ;

b. de middelen om de afvalstoffen zo doelmatig mogelijk te verwijderen.

HOOFDSTUK XI

Toezicht

Artikel 55 (65)

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie houden de ambtenaren die de Vlaamse Executieve aanwijst, en, inzake huishoudelijke afvalstoffen, de burgemeester en de ambtenaren door deze aangewezen, toezicht op de uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Artikel 56 (66-67)

De burgemeester en de ambtenaren bedoeld in artikel 55 mogen bij de uitoefening van hun opdracht :

1° op elk ogenblik van de dag of van de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnengaan in alle inrichtingen, gedeelten van inrichtingen, lokalen en werkplaatsen waar afvalstoffen worden opgeslagen of verwijderd ; tot de bewoonde lokalen hebben zij slechts toegang tussen vijf uur 's morgens en negen uur 's avonds en met toestemming van de politierechter.

2° elk onderzoek, elke controle en enquête instellen, alsook alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten om zich ervan te vergewissen dat de decreets- en reglementsbspalingen worden nageleefd, en met name :

a) alle personen ondervragen over feiten welke het nuttig is te kennen voor de uitoefening van het toezicht ;

b) zich zonder verplaatsing alle boeken en bescheiden doen voorleggen die bij dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan zijn voorgeschreven, afschriften of uittreksels ervan opmaken en ze tegen ontvangstbewijs in beslag nemen ;

c) inzage nemen van alle boeken en bescheiden die zij nodig achten voor het volbrengen van hun opdracht ;

d) zonder kosten monsters nemen voor het bepalen van de samenstelling van de afvalstoffen, in voorkomend geval van de houders van die zaken de nodige verpakking eisen voor het vervoeren en het bewaren van die monsters ; de Vlaamse Executieve bepaalt de wijze waarop en de voorwaarden waaronder monsters worden genomen ;

3° in de uitoefening van hun ambt de bijstand van de gemeentepolitie en van de rijkswacht vorderen.

HOOFDSTUK XII

Strafbepalingen

Artikel 57 (68)

Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van honderd frank tot honderdduizend frank of met één van die straffen alleen, wordt gestraft :

1° hij die de voorschriften vastgesteld door of krachtens dit decreet of de voorschriften van de verleende vergunning overtreedt ;

2° hij die het bij of krachtens dit decreet geregelde toezicht verhindert.

Artikel 58 (69)

Bij herhaling binnen (drie jaar) na een vorige veroordeling kan de straf op het dubbele van het maximum worden gebracht.

Artikel 59 (70)

De afval, de verpakking, de werktuigen en de vervoermiddelen (voorts zoals in de originele tekst van het ontwerp-decreet).

Artikel 60 (71)

§ 1. (zie de originele tekst van het ontwerp) ;

§ 2. . . (zie de originele tekst van het ontwerp) ; men leze evenwel "... van de kosten voor het verwijderen door de gemeente of de afvalmaatschappij".

Artikel 61 (72)

Men vervange het woord „burgerlijk” door het woord „burgerechtelijk” en het woord „boeten” door „geldboeten”.

Artikel 62 (73)

De inrichtingen die vergunningsplichtig zijn met toepassing van de bepalingen vastgesteld door of krachtens dit decreet, zijn ertoe gehouden de natuurlijke persoon aan te wijzen die verantwoordelijk is voor het naleven van de bepalingen, vastgesteld door of krachtens dit decreet, en van de voorschriften van de verleende vergunning.

Artikel 63 (74)

Als mededader van een overtreding van een bepaling vastgesteld door of krachtens dit decreet of van een voorschrift van de verleende vergunning wordt beschouwd, eenieder die... (voorts zoals in de originele tekst van het ontwerp-decreet).

Artikel 64

Alle bepalingen van Boek 1 van het Strafwetboek, uit gezonderd V en VII, maar met inbegrip van artikel 85, zijn van toepassing op de bij dit decreet bepaalde misdrijven. .

HOOFDSTUK XIII

Overgangs- en opheffingsbepalingen

Artikel 65

§ 1. De Vlaamse Executieve richt de afvalstoffenmaatschappij op binnen zes maanden na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.

\$2. Zo lang de afvalstoffenmaatschappij haar werkzaamheden niet heeft aangevangen, worden de door of krachtens dit decreet bepaalde taken uitgeoefend door de Vlaamse Executieve.

Artikel 66 (77)

Voor het Vlaamse Gewest worden opgeheven :

1. artikel 3, \$2, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging ;

2. artikel 38 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbestand ;

3. in zover zij betrekking hebben op de afvalstoffen waarop dit decreet van toepassing is :

a. de bepalingen van het Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming ;

b. de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 houdende maatregelen van diergeneeskundige politie op vuilnisbelten en op het gebruik van organische afval en keukenafval voor de voeding van huisdieren.

Artikel 67 (77)

De besluiten genomen ter uitvoering van artikel 3, § 2, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging blijven van kracht totdat zij worden opgeheven of totdat hun geldigheidsduur verstrijkt.

Artikel 68 (76)

De bepalingen van dit decreet treden in werking op de data die de Vlaamse Executieve vaststelt en ten laatste zes maanden na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 69 (nieuw)

\$1. De vergunningen die met toepassing van het Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming voor het verwijderen van afvalstoffen werden verleend, vervallen een jaar na de dag waarop de afvalstoffenmaatschappij haar werkzaamheden heeft aangevangen.

§ 2. De aanvragen om vergunning die met toepassing van het Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming voor het verwijderen van afvalstoffen zijn ingediend en waaromtrent bij de inwerkingtreding van dit decreet nog geen definitieve beslissing is genomen, blijven onderworpen aan de bepalingen van het Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming, onverminderd het bepaalde in § 1.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder en de termijn waarin de personen en inrichtingen die met dit decreet vergunningsplichtig worden, de vergunningsplichtige activiteiten die ze bij de inwerkingtreding van dit decreet uitoefenen, voorlopig mogen voortzetten.”

De kamer was samengesteld uit :

de heren : H. ADRIAENS, *voorzitter* ;
H. COREMANS, Gh. TACQ, *staatsraden* ;
G. SCHRANS, J. GIJSSELS, *assessoren van
de afdeling wetgeving* ;

mevrouw : M. BENARD, *griffier*

Het verslag werd uitgebracht door mevrouw J. DE KOSTER., *auditeur*.

De Griffier,

M. BENARD

De Voorzitter,

H. ADRIAENS

ONTWERP VAN DECREET

BOUDEWIJN,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Gelet op artikel 107 quater van de Grondwet ;

Gelet op het advies van de Raad van State ;

Op de voordracht van onze Ministers van de Vlaamse Gemeenschap en op het advies van de Vlaamse Executieve ;

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Ministers van de Vlaamse Gemeenschap zijn belast, in onze naam, het ontwerp van decreet waarvan de tekst volgt, bij de Vlaamse Raad neer te leggen :

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

Artikel 2

Dit decreet heeft tot doel de gezondheid van de mens of het milieu tegen de schadelijke invloed van afvalstoffen te vrijwaren door het ontstaan van afvalstoffen te voorkomen, door het hergebruik, de terugwinning en de recycling van afvalstoffen te bevorderen en door het verwijderen van ontstane afvalstoffen te organiseren.

Artikel 3

,

In dit decreet wordt verstaan onder :

a. afvalstoffen : elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet of zich moet ontdoen krachtens dit decreet of krachtens de op grond van dit decreet vastgestelde bepalingen;

b. verwijdering :

- het ophalen, sorteren, vervoeren en behandelen van afvalstoffen alsmede het opslaan en storten daarvan op of in de bodem ;
- de verwerking noodzakelijk voor hergebruik, het terugwinnen en de recycling of het regenereren van afvalstoffen ;

c. afvalstoffenmaatschappij : de openbare afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest bedoeld in artikel 12 ;

d. huishoudelijke afvalstoffen :

1. afvalstoffen die ontstaan in een particuliere huishouding ;
2. afvalstoffen daarmee gelijkgesteld bij besluit van de Executieve van de Vlaamse Gemeenschap, hierna te noemen de Vlaamse Executieve ;

e. industriële afvalstoffen :

1. afvalstoffen die ontstaan ten gevolge van een industriële, ambachtelijke of wetenschappelijke activiteit ;
2. afvalstoffen van slachthuizen ;
3. afvalstoffen van ziekenhuizen ;
4. afvalstoffen daarmee gelijkgesteld bij besluit van de Vlaamse Executieve ;

f. voertuigwrak : elk voertuig als bedoeld in het Algemeen Reglement op de politie van het wegverkeer met eigen beweegkracht dat wegens zijn technische staat niet meer gebruikt kan worden overeenkomstig zijn oorspronkelijke bestemming en waarvan de eigenaar zich wil of moet ontdoen ;

g. afvalolie : alle minerale of synthetische oliën en vetten, met inbegrip van de olieachtige tankresidu's, van de oliewatermengsels en van de emulsies, hetzij zij gedenatureerd zijn door het gebruik dat ervan werd gemaakt, hetzij van verbruik werd afgezien of hetzij ze voor hun oorspronkelijke bestemming ongeschikt zijn geworden en als zodanig voor de houder ervan geen handelswaarde meer hebben ;

h. landbouwafvalstoffen : afvalstoffen die ontstaan zijn ten gevolge van landbouw-, tuinbouw- of veeteeltactiviteiten met uitsluiting van dierlijke faecaliën die in de land- en tuinbouw worden gebruikt ;

i. inrichting : een inrichting bestemd tot het verwijderen van afvalstoffen ;

j. gevaarlijke afvalstoffen : afvalstoffen die een bijzonder gevaar voor de gezondheid van de mens of het milieu opleveren of kunnen opleveren of die in speciale inrichtingen verwerkt, geneutraliseerd of vernietigd dienen te worden.

Artikel 4

Onder de toepassing van dit decreet vallen niet :

a. de radioactieve afval bedoeld in artikel 33 van het koninklijk besluit van 28 februari 1963 houdende Algemeen Reglement op de bescherming van de bevolking en de werknemers tegen het gevaar van ioniserende stralingen ;

b. kadavers ;

c. het afvalwater bedoeld in de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren ;

d. de giftige afval bedoeld in de wet van 22 juli 1974 op de

giftige afval ;

e. de in lucht geloosde gasvormige effluënten bedoeld in de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging.

Artikel 5

Het is verboden afvalstoffen achter te laten.

Artikel 6

Het is verboden zich van afvalstoffen te ontdoen of afvalstoffen af te geven aan een ander, tenzij het geschiedt volgens de door of krachtens dit decreet vastgestelde bepalingen.

Artikel 7

§ 1. Zij die afvalstoffen voortbrengen, huishoudelijke afvalstoffen uitgezonderd, moeten daarvan melding doen aan de afvalstoffenmaatschappij.

§ 2. Iedere afgifte van afvalstoffen, huishoudelijke afvalstoffen uitgezonderd, geschiedt tegen ontvangstbewijs. Dit vermeldt de hoeveelheid, de aard en de samenstelling van de afvalstoffen, alsmede de naam en het adres van de meldingsplichtige en van degene die ze in ontvangst heeft genomen. De betrokkenen houden een afschrift van deze ontvangstbewijzen bij en zenden jaarlijks een exemplaar aan de afvalstoffenmaatschappij. Deze kan voor bepaalde afvalstoffen eisen dat de afschriften van de ontvangstbewijzen haar binnen een kortere termijn worden toegezonden.

§ 3. Wanneer gevaarlijke afvalstoffen worden verwijderd, zendt de inrichting die voor de verwijdering instaat een ontvangstbewijs aan de voortbrengers van die afvalstoffen.

HOOFDSTUK II

Voorkoming van het ontstaan van afvalstoffen

Artikel 8

§ 1. De Vlaamse Executieve kan regelen stellen ten aanzien van de door haar aangewezen produkten die :

a. na het gebruik waarvoor zij bestemd zijn, niet op een zodanige wijze verwijderd kunnen worden dat zij onschadelijk zijn voor de gezondheid van de mens of voor het milieu ;

b. bij hun vervaardiging afvalstoffen doen ontstaan die niet op zodanige wijze verwijderd kunnen worden dat zij onschadelijk zijn voor de gezondheid van de mens of voor het milieu.

§ 2. De in § 1 bedoelde regelen kunnen inhouden :

a. het verbod zodanige produkten te vervaardigen, op de markt te brengen of aan te wenden ;

b. het verbod zodanige produkten te vervaardigen, op de markt te brengen of aan te wenden indien niet aan nader te bepalen voorwaarden wordt voldaan, met inbegrip van eventuele voorwaarden ter zake van duurzaamheid en herstelbaarheid;

c. de Vlaamse Executieve kan de producenten, invoerders of verdelers van produkten die aanleiding geven tot het ontstaan van gevaarlijke afvalstoffen verplichten die produkten te voorzien van een etiket, goed leesbaar en herkenbaar door het publiek.

Zij stelt het model van het etiket en de daarop aan te brengen vermeldingen vast.

Artikel 9

Onverminderd het bepaalde in artikel 8 kan de Vlaamse Executieve regelen stellen ten aanzien van verpakkingsmiddelen of -materialen en van produkten bestemd voor eenmalig gebruik.

HOOFDSTUK III

Verwijdering van afvalstoffen

Artikel 10

Het verwijderen van afvalstoffen moet zo ingericht worden dat hergebruik, terugwinning en recycling van de afvalstoffen bevorderd worden, zonder gevaar op te leveren voor de gezondheid van de mens of voor het milieu.

Artikel 11

De Vlaamse Executieve duidt de afvalstoffen aan waarvoor een selectieve ophaling moet worden georganiseerd.

HOOFDSTUK IV

De afvalstoffenmaatschappij

Artikel 12

§ 1. Er wordt voor het Vlaamse Gewest onder de benaming „Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest” een bestuur met rechtspersoonlijkheid opgericht.

§ 2. De afvalstoffenmaatschappij is opgenomen in artikel 1, littera A, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

§ 3. De Vlaamse Executieve stelt het statuut van de afvalstoffenmaatschappij vast en wijst de plaats aan in het Vlaams Gewest waar zij gevestigd wordt.

Artikel 13

§ 1. De afvalstoffenmaatschappij heeft tot taak :

1. het ontwerpen van het afvalstoffenplan bedoeld in artikel 14, het verlenen van haar medewerking met het oog op de vaststelling van het afvalstoffenplan en het organiseren van het toezicht en de controle op de uitvoering van het afvalstoffenplan ;

2. het ontwerpen, het bouwen of het exploiteren van verwijderingsinstallaties als bedoeld in artikel 21, § 1 ;

3. het bouwen of het exploiteren van verwijderingsinstallaties voor huisvuil op aanvraag en voor rekening van een gemeente, van verscheidene gemeenten of van verenigingen van gemeenten overeenkomstig artikel 21, § 2, a ;

4. het verwijderen van afvalprodukten afkomstig van een onderneming als bedoeld in artikel 21, § 2, b, op aanvraag en voor rekening van die onderneming en overeenkomstig voornoemd artikel ;

5. het ambtshalve verwijderen van afvalstoffen van een industriële onderneming die zich in het geval bevindt als bedoeld in artikel 21, § 2, c ;

6. het op de markt brengen en verkopen van produkten, bedoeld in artikel 22 ;

7. het toezicht en de controle bepaald door of krachtens dit decreet ;

8. het opsporen van oorzaken van verontreiniging door afval ;

9. het verwerven, verwerken, opslaan en verwijderen van toxische afvalstoffen, onverminderd de bepalingen van de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval en haar uitvoeringsbesluiten ;

10. het nemen en het uitvoeren van iedere maatregel van afvalstoffenverwijdering die nodig is in de gevallen van dringende noodzakelijkheid en niet voorzien is in het plan.

§ 2. De Vlaamse Executieve kan aan de afvalstoffenmaatschappij andere taken opdragen.

Artikel 14

§ 1. De Vlaamse Executieve stelt een plan vast inzake de verwijdering van afvalstoffen.

§ 2. Het plan bepaalt :

1. de stand van zaken met betrekking tot het verwijderen van de afvalstoffen ten tijde van de voorbereiding van het plan ;

2. de soort en de hoeveelheid van de afvalstoffen die jaarlijks ontstaan en de verwachte ontwikkeling in de toekomst ;

3. de hoeveelheid van huishoudelijke afvalstoffen die dienen verwijderd te worden alsmede de hoeveelheid van afvalstoffen die door de afvalstoffenmaatschappij doelmatigheids halve dienen verwijderd te worden om reden dat deze afvalstoffen samen met de huishoudelijke afvalstoffen zullen worden verwijderd dan wel om reden dat deze afvalstoffen wegens hun aard of hoeveelheid niet doelmatig door derden verwijderd kunnen worden ;

4. de voorzieningen die moeten worden getroffen met het oog op hetgeen onder 3. is bepaald ;

5. de financiële middelen die voor de uitvoering van het plan noodzakelijk zijn, rekening houdend met hetgeen te dien aanzien is bepaald in hoofdstuk IX.

Artikel 15

De Vlaamse Executieve kan nadere regelen stellen in verband met het plan.

Artikel 16

De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen worden voor hun werkgebied belast met het inzamelen van de gegevens voor het opstellen van het ontwerpplan overeenkomstig de richtlijnen van de afvalstoffenmaatschappij.

Deze laatste stelt het globale ontwerpplan op. Alvorens het ontwerpplan ter inzage wordt neergelegd overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 wordt op initiatief van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij overleg gepleegd, in samenwerking met de afvalstoffenmaatschappij, met de gemeenten en met de bestaande inrichtingen in hun werkgebied.

Artikel 17

§ 1. Het ontwerpplan wordt meegedeeld aan de bevoegde Minister, aan de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen en aan de gemeenten.

§ 2. Het ontwerpplan wordt voor een termijn van twee maanden ter inzage gelegd bij de gemeenten alsmede bij de afvalstoffenmaatschappij en bij de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen.

§ 3. De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen maken de terinzagelegging bekend.

§ 4. Gedurende de onder § 2. bedoelde termijn kan eenieder gemotiveerde bezwaren schriftelijk indienen tegen het ontwerpplan bij de desbetreffende Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen.

§ 5. Binnen de dertig dagen te rekenen vanaf het verstrijken van de in § 2 bedoelde termijn, brengen de gemeenten, overheden, inrichtingen of ondernemingen hun met redenen omkleed advies met betrekking tot het plan ter kennis van de desbetreffende Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij.

Bij gebreke van dit advies binnen de gestelde termijn wordt het geacht gunstig te zijn.

§ 6. De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen maken de ontvangen bezwaren en adviezen, vergezeld van hun advies over aan de afvalstoffenmaatschappij.

Artikel 18

§ 1. Binnen de zestig dagen na het verstrijken van de in artikel 17, § 5, bedoelde termijn, gaat de afvalstoffenmaatschappij onverwijld over tot het onderzoek van de ingebrachte bezwaren en van de verstrekte adviezen.

§ 2. De Vlaamse Executieve stelt het plan vast bij een met redenen omkleed besluit en vermeldt daarin wat omtrent de ingebrachte bezwaren en de verstrekte adviezen is overwogen. Indien de Vlaamse Executieve afwijkt van het advies van een Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij dient zulks in een met redenen omkleed besluit te gebeuren.

§3. Het plan wordt bij uittreksel bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad en treedt in werking de tiende dag na zijn bekendmaking.

Het plan ligt vanaf die dag ter inzage bij de afvalstoffenmaatschappij, bij de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen en bij de in artikel 16 bedoelde gemeenten.

Artikel 19

Het plan heeft verordenende kracht en blijft gelden tot het door een ander is vervangen. Er mag alleen van worden afgeveken overeenkomstig het bepaalde in artikel 53.

Artikel 20

Het plan geldt voor een tijdvak van vijfjaren maar kan, wanneer daartoe gewichtige redenen bestaan, bij een met redenen omkleed besluit van de Vlaamse Executieve, aan herziening worden onderworpen.

Op de herziening van het plan zijn de regelen die gelden voor het tot stand brengen ervan, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 21

§ 1. De afvalstoffenmaatschappij kan zelf verwijderingsinstallaties ontwerpen, bouwen, en/of exploiteren, overeenkomsten sluiten met de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen en met derden ten einde de verwijdering van sommige afvalstoffen te verzekeren en de bestaande verwijderingsinstallaties van publiekrechtelijke en privaatrechtelijke personen overnemen.

De Vlaamse Executieve bepaalt de modaliteiten voor de overname van installaties bedoeld in §2. Hierbij wordt rekening gehouden met het eventueel aandeel van de Staat en andere openbare besturen in de financiering van de bouwkosten.

§ 2. a. De afvalstoffenmaatschappij mag op vraag en voor rekening van een gemeente, van verschillende gemeenten of van een vereniging van gemeenten, inrichtingen voor verwijdering van huishoudelijke afvalstoffen bouwen of exploiteren, overeenkomstig de voorwaarden bepaald bij overeenkomst.

b. De afvalstoffenmaatschappij kan de afvalstoffen van een of meer industriële ondernemingen, landbouw-, tuinbouw- of veeteeltondernemingen of andere ondernemingen, op hun aanvraag en voor hun rekening verwijderen. De daarvoor aan de afvalstoffenmaatschappij verschuldigde vergoeding wordt bij overeenkomst bepaald. De vergoeding dient de werkelijke kostprijs voor de verwijdering van die afvalstoffen te omvatten.

c. De afvalstoffenmaatschappij kan ambtshalve de afvalstoffen van een onderneming verwijderen ingeval de onderneming, na behoorlijke ingebrekestelling en binnen de daarin gestelde termijn, heeft nagelaten de haar bij of krachtens dit decreet opgelegde verplichtingen na te komen.

De ambtshalve verwijdering vindt plaats, op kosten van de ingebrekeblijvende onderneming, in de verwijderingsinrichting van de afvalstoffenmaatschappij of in die van een derde.

Artikel 22

De produkten die door de terugwinning van afvalstoffen worden verkregen en die voor hergebruik geschikt zijn, mogen door de afvalstoffenmaatschappij op de markt gebracht en verkocht worden.

De Vlaamse Executieve kan voorschrijven dat in de algemene en bijzondere bestekken van besturen van het Vlaamse Gewest en van ondergeschikte besturen bepalingen worden opgenomen die de afzet van teruggewonnen produkten of grondstoffen regelen.

In voorkomend geval geeft de 'afvalstoffenmaatschappij of de voortbrenger een kwaliteitsbeschrijving van het teruggewonnen produkt.

Artikel 23

§ 1. De afvalstoffenmaatschappij is belast met het toezicht en de controle bepaald door of krachtens dit decreet, evenals met het opsporen van elke oorzaak van verontreiniging door afval.

§ 2. De afvalstoffenmaatschappij kan laboratoria oprichten voor het verrichten van analyses ; zij kan deze ook laten verrichten in een door de Vlaamse Executieve erkend laboratorium.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regels inzake oprichting en erkenning van laboratoria voor het verrichten van analyses.

Artikel 24

§ 1. De afvalstoffenmaatschappij verkrijgt haar middelen uit de begroting van het Vlaamse Gewest, behoudens de vergoedingen ontvangen voor prestaties aan derden.

De Vlaamse Executieve kan de gewestwaarborg verlenen aan de leningen die met haar goedkeuring door de afvalstoffenmaatschappij worden aangeaan of uitgeschreven.

§ 2. De afvalstoffenmaatschappij kan met machtiging van de Vlaamse Executieve de onroerende goederen verwerven die zij voor haar werkzaamheden nodig heeft, zo nodig bij wege van onteigening ten algemenen nutte.

HOOFDSTUK V

Vergunningen

Artikel 25

Het is verboden zonder vergunning een inrichting waarin afvalstoffen worden verwijderd, in te richten, op te richten, uit te breiden, in werking te hebben, te verplaatsen, te wijzigen, te verbouwen, dan wel een in de inrichting gebruikte werkwijze te veranderen.

Artikel 26

§ 1. De Vlaamse Executieve verleent, weigert of trekt de vergunning in overeenkomstig de regeling vastgesteld krachtens artikel 27.

§ 2. De Vlaamse Executieve kan bijzondere voorwaarden dan wel nieuwe bijzondere voorwaarden opleggen indien de bijzondere aard van de afvalstoffen die zullen worden verwijderd in de inrichting die de vergunning aanvraagt, of die worden verwijderd in de inrichting die reeds een vergunning heeft bekomen, daartoe aanleiding geeft.

De beslissing vermeldt de tijd waarvoor de vergunning is verleend.

De beslissing op een aanvraag om vergunning kan worden aangehouden indien de verlening van de vergunning, hoewel bestaanbaar met het geldende plan, niet in overeenstemming is met een reeds vastgestelde doch niet in werking getreden herziening van het plan. Daarvan wordt aan de aanvrager schriftelijk melding gedaan.

§ 3. De gemeente waar de inrichting die een aanvraag om vergunning heeft ingediend geheel of in hoofdzaak is of zal gelegen zijn, en de andere overheden aangewezen door de Vlaamse Executieve dienen van beredeneerd advies over de aanvraag.

Dezelfde verplichting geldt ten aanzien van latere, nieuwe beslissingen in verband met reeds verleende vergunningen.

De in het eerste lid bedoelde gemeenten en overheden kunnen bij een met redenen omkleed verzoekschrift vragen om reeds verleende vergunningen in te trekken of bijzondere dan wel nieuwe bijzondere voorwaarden op te leggen. De Vlaamse Executieve is ertoe gehouden daaromtrent te beschikken. De beginselen vervat in artikel 27, § 2, zijn ter zake van overeenkomstige toepassing.

Artikel 27

§ 1. De Vlaamse Executieve stelt de nadere regels vast in verband met het aanvragen, het verlenen, het weigeren, het intrekken, het verval van vergunningen, in verband met het opleggen van algemene en bijzondere voorwaarden of van nieuwe, bijzondere voorwaarden, met het wijzigen of intrekken van reeds opgelegde bijzondere voorwaarden, in verband met het hernieuwen van een vergunning of met het verlengen van de tijd waarvoor zij is verleend, met dien verstande evenwel dat de Vlaamse Executieve bij het stellen van die nadere regels rekening dient te houden met de beginselen vervat in § 2.

§ 2. Ingeval de Vlaamse Executieve zich voorneemt een gevraagde vergunning te weigeren, een verleende vergunning in te trekken, bijzondere voorwaarden in verband met een gevraagde vergunning of nieuwe bijzondere voorwaarden in verband met een reeds verleende vergunning op te leggen, de opgelegde bijzondere voorwaarden van een vergunning te wijzigen of in te trekken, het verval van een vergunning vast te stellen, de gevraagde hernieuwing van een vergunning dan wél de gevraagde verlenging van een vergunning te weigeren, worden de redenen waarop de voorgenomen beslissing zal steunen ter kennis gebracht van de betrokken inrichting.

Deze moet in de gelegenheid worden gesteld om daartegen binnen een redelijke termijn haar bezwaren schriftelijk bij de

Vlaamse Executieve in te dienen, die ingeval zij de voorgenomen beslissing en de voornoemde redenen handhaaft, ertoe gehouden is de motieven waarop de handhavig steunt, en wat omtrent de ingebrachte bezwaren is overwogen, in haar beslissing te vermelden.

HOOFDSTUK VI

Huishoudelijke afvalstoffen

Artikel 28

Onverminderd de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve om algemene regelen vast te stellen, wordt het zich ontdoen van huishoudelijke afvalstoffen bij gemeentelijk reglement geregeld.

Het gemeentelijk reglement behoeft de goedkeuring van de Vlaamse Executieve, die haar beslissing neemt binnen veertig dagen nadat het bij haar is ingekomen.

Artikel 29

De Vlaamse Executieve kan voorschrijven dat de huishoudelijke afvalstoffen die zij aanduidt, afzonderlijk worden opgehaald.

HOOFDSTUK VII

Industriële afvalstoffen

Artikel 30

De ondernemingen door wier werkzaamheden industriële afvalstoffen ontstaan, moeten deze op hun kosten verwijderen.

Artikel 31

§ 1. Het is verboden zich van industriële afvalstoffen te ontdoen tenzij dit geschiedt :

a. door verwijdering binnen de onderneming waarin de afvalstoffen zijn ontstaan, overeenkomstig een vergunning afgegeven volgens de voorschriften vastgesteld door of krachtens dit decreet ;

b. door afgifte aan een inrichting die ingevolge een vergunning verleend volgens de voorschriften vastgesteld door of krachtens dit decreet, die stoffen mag verwijderen ;

c. door afgifte aan een in een ander gewest of land gevestigde persoon die aantoonst dat hij die afvalstoffen in dat gewest of land mag verwijderen ; de Vlaamse Executieve kan nadere regelen stellen.

§ 2. De bepalingen van hoofdstuk V zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 32

Geen industriële afvalstoffen mogen worden vervoerd dan door of voor een inrichting of persoon als bedoeld in artikel 3 1, § 1, b en c ; de Vlaamse Executieve kan nadere regelen bepalen.

Artikel 33

§ 1. Niemand mag aan een derde afgifte doen van industriële afvalstoffen, zonder daarbij een omschrijving te verstrekken van de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van die afvalstoffen.

§ 2. Niemand mag van een derde industriële afvalstoffen ontvangen zonder dat daarbij een omschrijving wordt verstrekt van de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van die afvalstoffen.

Artikel 34

§ 1. De ondernemingen bedoeld in artikel 30 moeten aan de afvalstoffenmaatschappij aangifte doen van de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van de afvalstoffen alsmede van de wijze waarop zij zich ervan zullen ontdoen.

De Vlaamse Executieve kan nadere regelen stellen inzake 'de periodiciteit van de aangifte en andere voorwaarden bepalen waaraan de aangifte moet voldoen.

§ 2. De onderneming die zich van industriële afvalstoffen ontdoet door afgifte aan een andere onderneming, is verplicht aan de afvalstoffenmaatschappij te melden :

- a. de datum van de afgifte ;
- b. de naam en het adres van de onderneming aan wie de stoffen zijn afgegeven ;
- c. de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van de afgegeven stoffen ;
- d. de plaats waar en de wijze waarop de stoffen zijn afgegeven ;
- e. ingeval de afgifte geschiedt door de tussenkomst van een ander die opdracht heeft de stoffen te vervoeren naar diegene voor wie ze zijn bestemd : de naam en het adres van de vervoerder.

*§ 3. De afgifte bedoeld in artikel 31, § 1, c, wordt aangegeven aan de Vlaamse Executieve die de overheid van het betrokken gewest of land kan inlichten.

Artikel 35

De houder van een vergunning tot het verwijderen van industriële afvalstoffen is verplicht met betrekking tot elke aan hem gedane afgifte van dergelijke stoffen aan de afvalmaatschappij te melden :

- a. de datum van de afgifte ;
- b. de naam en het adres van degene van wie de stoffen afkomstig zijn ;

c. de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van de afgegeven stoffen ;

d. de plaats waar en de wijze waarop de stoffen zijn afgeleverd ;

e. ingeval de afgifte is geschied door tussenkomst van een ander die opdracht had de stoffen naar hem te vervoeren : diens naam en adres.

De Vlaamse Executieve kan nadere regelen stellen inzake de periodiciteit van de aangifte en andere voorwaarden bepalen waaraan de aangifte moet voldoen.

Artikel 36

§ 1. De Vlaamse Executieve kan nadere regelen stellen omtrent de wijze waarop de in de artikelen 31 tot 35 opgelegde verplichtingen moeten worden nagekomen.

§ 2. De Vlaamse Executieve kan bepalen dat de in de artikelen 31 tot 35 opgelegde verplichtingen niet gelden ten aanzien van de door haar aangewezen categorieën van afvalstoffen.

Artikel 37

De Vlaamse Executieve wijst de gevaarlijke industriële afvalstoffen aan die een selectieve ophaling en een bijzondere behandeling behoeven ; zij stelt de nadere regelen vast.

HOOFDSTUK VIII

Bijzondere categorieën van afvalstoffen

Afdeling 1

Voertuigwrakken

Artikel 38

§ 1. Het is verboden zich van een voertuigwrak te ontdoen anders dan door afgifte :

a. aan een inrichting die de vereiste vergunning bezit ;

b. aan een in een ander gewest of land gevestigde persoon die aantoont dat hij het voertuigwrak in dat gewest of land mag verwijderen ; de Vlaamse Executieve kan nadere regelen bepalen.

§ 2. De bepalingen vervat in hoofdstuk V zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 39

De inrichting of de persoon aan wie een voertuigwrak wordt afgegeven, is verplicht tot afgifte van een ontvangstbewijs.

Afdeling 2

Afvalolie

Artikel 40

§1. Het is verboden zich van afvalolie te ontdoen anders dan door afgifte :

a. aan een inrichting die voor het ophalen en het inzamelen van afvalolie en vergunning bezit ;

b. aan een inrichting die een vergunning voor het verwijderen van afvalolie bezit

c. aan een in een ander gewest of land gevestigde persoon die aantoonst dat hij de afvalolie in dat gewest of land mag verwijderen ; de Vlaamse Executieve kan nadere regelen bepalen.

De opgehaalde en ingezamelde afvalolie mag alleen worden afgegeven aan de in b. bedoelde inrichting, die verplicht is de aangeboden afvalolie in ontvangst te nemen tegen afgifte van een ontvangstbewijs.

§ 2. Op de vergunning voor het ophalen, het inzamelen en het verwijderen van afvalolie zijn de bepalingen vervat in hoofdstuk V van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat de Vlaamse Executieve op algemene wijze de gevallen kan omschrijven waarin een vergunning kan toelaten dat de houder ervan de afvalolie slechts in ontvangst mag nemen tegen betaling van een vergoeding waarvan zij het tarief bepaalt.

Afdeling 3

Landbouwafvalstoffen

Artikel 41

De Vlaamse Executieve stelt de lijst op van de soorten van landbouwafvalstoffen waarop de bepalingen vastgesteld bij of krachtens dit decreet toepasselijk zijn.

Zij wijst in hetzelfde besluit aan welke van voornoemde bepalingen op de in die lijst opgenomen soorten van landbouwafvalstoffen toepasselijk zijn, en bepaalt daarin of de onderneming waarin zodanige afvalstof ontstaat, een vergunning moet bezitten. Ingeval een vergunning wordt opgelegd, zijn de bepalingen vervat in hoofdstuk V van overeenkomstige toepassing.

Artikel 42

De Vlaamse Executieve kan bijzondere voorschriften vaststellen voor het verwijderen van soorten van landbouwafvalstoffen die in de lijst bedoeld in artikel 41 zijn opgenomen en die wegens hun aard of hoeveelheid schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid van de mens of voor het milieu.

Afdeling 4

Gevaarlijke afvalstoffen

Artikel 43

De Vlaamse Executieve stelt de lijst op van de gevaarlijke stoffen die een specifieke verwijdering behoeven om geen gevaar op te leveren voor de gezondheid van de mens of voor het milieu.

Artikel 44

§ 1. Het is verboden zich te ontdoen van gevaarlijke afvalstoffen anders dan door afgifte :

a. aan een inrichting die daarvoor een vergunning bezit en die verplicht is de aangeboden gevaarlijke afvalstoffen in ontvangst te nemen tegen afgifte van een ontvangstbewijs ;

b. aan een in een ander gewest of land gevestigde persoon die aantoonst dat hij die afvalstoffen in dat gewest of land mag verwijderen ; de Vlaamse Executieve kan nadere regelen bepalen.

§ 2. De bepalingen van hoofdstuk V zijn van overeenkomstige toepassing.

Afdeling 5

Bijzondere afvalstoffen

Artikel 45

Het is verboden zich van afvalstoffen van ziekenhuizen te ontdoen anders dan overeenkomstig de regeling vastgesteld door de Vlaamse Executieve.

Artikel 46

§ 1. De Vlaamse Executieve stelt de lijst vast van de gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen.

§ 2. Het is verboden zich te ontdoen van gevaarlijke huishoudelijke afvalstoffen anders dan door afgifte :

a. aan de daartoe door de Vlaamse Executieve aangewezen selectieve ophaaldienst ;

b. aan een vergunde inrichting voor het verwijderen van gevaarlijke afvalstoffen ;

c. aan een door de Vlaamse Executieve aangewezen persoon of inrichting.

HOOFDSTUK IX

Milieuheffingen

Artikel 47

§ 1. Aan een milieuheffing zijn onderworpen :

a. degene die houder zijn van een vergunning als bedoeld in de artikelen 26, 31, 38, 40, 41 en 44 ;

b. degenen die door de Vlaamse Executieve aangewezen produkten vervaardigen, op de markt brengen ofgebruiken die bij hun vervaardiging afvalstoffen doen ontstaan die dienen te worden verwijderd of na hun gebruik als afvalstoffen dienen te worden verwijderd.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt het bedrag van de milieueffmg.

Het bedrag van de milieueffing bedoeld in §1, a, wordt bepaald op grond van de aard, de samenstelling en de hoeveelheid van de verwijderde afvalstoffen en de weerslag van de verwijdering op de gezondheid van de mens of op het milieu.

Het bedrag van de milieueffmg bedoeld in § 1, b, wordt bepaald volgens de kosten van de verwijdering.

§3. De Vlaamse Executieve bepaalt de wijze waarop en de termijn waarin de milieueffmg worden geïnd.

HOOFDSTUK X

Diverse bepalingen

Artikel 48

Onverminderd de bevoegdheden toegekend bij dit decreet, kan de Vlaamse Executieve alle vereiste regelingen vaststellen ter nakoming van de verplichtingen die volgen uit verdragen of uit de krachtens die verdragen tot stand gekomen internationale akten welke regelingen de bepalingen van dit decreet kunnen opheffen of wijzigen.

Artikel 49

De bouwvergunning, als bedoeld in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, voor een inrichting waarvoor krachtens dit decreet een vergunning nodig is, wordt geschorst zolang de vergunning krachtens dit decreet niet is verleend.

Artikel 50

De Vlaamse Executieve brengt de regelingen die zij vaststelt met toepassing van de artikelen 48 en 49, § 1, vóór hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, ter kennis van de Vlaamse Raad.

Artikel 51

Onverminderd de toepassing van de wet van 8 februari 1978 houdende goedkeuring van het verdrag ter voorkoming van de verontreiniging van de zee ten gevolge van het storten vanaf schepen en luchtvaartuigen en van de Bijlagen, opgemaakt te Oslo op 15 februari 1972, is het verwijderen van afvalstoffen die bestemd zijn om in zee gestort te worden vanaf schepen of luchtvaartuigen, onderworpen aan de bepalingen van dit decreet.

Artikel 52

§ 1. De afvalstoffenmaatschappij is gelast een databank voor afvalstoffen op te richten.

De databank voor afvalstoffen bevat alle beschikbare gegevens met betrekking tot de afvalstoffen en onder meer, een omschrijving van :

- de aard en de hoeveelheid van de afvalstoffen ;
- de stand van zaken met betrekking tot hun verwijdering.

§ 2. De Vlaamse Executieve kan nadere regelen stellen met betrekking tot de inrichting en werking van de databank voor afvalstoffen. Zij kan onder meer bepalen welke personen en instellingen ertoe gehouden zijn aan de Minister de inlichtingen te verschaffen inzake de produktie en de verwijdering van afvalstoffen die hij bepaalt.

Artikel 53

In uitzonderlijke omstandigheden kan de Vlaamse Executieve bij een met redenen omkleed besluit toestaan dat voor een termijn van maximum 1 jaar wordt afgeweken van een of meer bepalingen vastgesteld door of krachtens dit decreet, op voorwaarde dat daardoor de verwezenlijking van het doel van dit decreet niet in het gedrang komt.

HOOFDSTUK XI

Toezicht

Artikel 54

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie houden de ambtenaren die de Vlaamse Executieve aanwijst, en, inzake huishoudelijke afvalstoffen, de burgemeester en de ambtenaren door deze aangewezen, toezicht op de uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Artikel 55

De burgemeester en de ambtenaren bedoeld in artikel 54 mogen bij de uitoefening van hun opdracht :

1. op elk ogenblik van de dag of van de nacht, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnengaan in alle inrichtingen, gedeelten van inrichtingen, lokalen en werkplaatsen waar afvalstoffen worden opgeslagen of verwijderd ; tot de bewoonde lokalen hebben zij slechts toegang tussen vijf uur 's morgens en negen uur 's avonds en met toestemming van de politierechter ;

2. elk onderzoek, elke controle en enquête instellen, alsook alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten om zich ervan te vergewissen dat de decreets- en reglementsbepalingen worden nageleefd, en met name :

a) alle personen ondervragen over feiten welke het nuttig is te kennen voor de uitoefening van het toezicht ;

b) zich zonder verplaatsing alle boeken en bescheiden doen voorleggen die bij dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan zijn voorgeschreven, afschriften of uittreksels ervan opmaken en ze tegen ontvangstbewijs in beslag nemen ;

c) inzage nemen van alle boeken en bescheiden die zij nodig achten voor het volbrengen van hun opdracht ;

d) zonder kosten monsters nemen voor het bepalen van de samenstelling van de afvalstoffen, in voorkomend geval van de houders van die zaken de nodige verpakking eisen voor het vervoeren en het bewaren van die monsters ; de Vlaamse Executieve bepaalt de wijze waarop en voorwaarden waaronder monsters worden genomen ;

3. in de uitoefening van hun ambt de bijstand van de gemeentepolitie en van de rijkswacht vorderen.

HOOFDSTUK XII

Strafbepalingen

Artikel 56

Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van honderd frank tot honderdduizend frank of met één van die straffen alleen, wordt gestraft :

1.hij die de voorschriften vastgesteld door of krachtens dit decreet of de voorschriften van de verleende vergunning overtreedt ;

2.hij die het bij of krachtens dit decreet geregelde toezicht verhindert.

Artikel 57

Bij herhaling binnen drie jaar na een vorige veroordeling kan de straf op het dubbele van het maximum worden gebracht.

Artikel 58

De afval, de verpakking, de werktuigen en de vervoermiddelen die gediend hebben om de overdredingen te plegen, kunnen verbeurd verklaard worden, zelfs wanneer ze niet aan de overtreder toebehoren.

Artikel 59

§ 1. Degene die afvalstoffen achterlaat in strijd met de bepalingen van dit decreet, wordt door de rechtbank veroordeeld tot het verwijderen ervan binnen een door haar vastgestelde termijn.

§2. Onverminderd het bepaalde in § 1 kan de veroordeelde worden verplicht tot terugbetaling van de kosten voor het verwijderen door de gemeente of door de afvalstoffenmaatschappij.

Artikel 60

De werkgever is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe zijn aangestelden of lasthebbers zijn veroordeeld, evenals voor de betaling van de gerechtskosten.

Artikel 61

De inrichtingen die vergunningsplichtig zijn met toepassing van de bepalingen vastgesteld door of krachtens dit decreet, zijn ertoe gehouden de natuurlijke persoon aan te wijzen die verantwoordelijk is voor het naleven van de bepalingen, vastgesteld door of krachtens dit decreet, en van de voorschriften van de verleende vergunning.

Artikel 62

Als mededader van een overtreding van een bepaling vastgesteld door of krachtens dit decreet of van een voorschrift van de verleende vergunning wordt beschouwd, eenieder die bevoegd is bevelen of onderrichtingen te geven aan de overtreder, tenzij is vastgesteld dat hij de overtreding niet heeft kunnen verhinderen.

Artikel 63

Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, uitgezonderd hoofdstukken V en VII, maar met inbegrip van artikel 85, zijn toepassing op de bij dit decreet bepaalde misdrijven.

HOOFDSTUK XIII

Overgangs- en opheffingsbepalingen

Artikel 64

§ 1. De Vlaamse Executieve richt de afvalstoffenmaatschappij op binnen zes maanden na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.

§ 2. Zo lang de afvalstoffenmaatschappij haar werkzaamheden niet heeft aangevangen, worden de door of krachtens dit decreet bepaalde taken uitgeoefend door de Vlaamse Executieve.

Artikel 65

Voor het Vlaamse Gewest worden opgeheven :

1. artikel 3, § 2, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging ;
2. artikel 38 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud ;
3. in zover zij betrekking hebben op de afvalstoffen waarop dit decreet van toepassing is :

a. de bepalingen van het Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming ;

b. de bepalingen van het koninklijk besluit van 24 januari 1969 houdende maatregelen van diergeneeskundige politie op vuilnisbelten en op het gebruik van organische afval en keukenafval voor de voeding van huisdieren.

Artikel 66

De besluiten genomen ter uitvoering van artikel 3, § 2, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, blijven van kracht tot dat zij worden opgeheven of tot dat hun geldigheidsduur verstrijkt.

Artikel 67

De bepalingen van dit decreet treden in werking op de data die de Vlaamse Executieve vaststelt en ten laatste drie jaar na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 68

§ 1. De vergunningen die met toepassing van het Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming voor het verwijderen van afvalstoffen werden verleend, vervallen een jaar na de dag waarop de afvalstoffenmaatschappij haar werkzaamheden heeft aangevangen.

§2. De aanvragen om vergunning die met toepassing van het Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming voor het verwijderen van afvalstoffen zijn ingediend en waaromtrent bij de inwerkingtreding van dit decreet nog geen definitieve beslissing is genomen, blijven onderworpen aan de bepalingen van het Algemeen Reglement op de arbeidsbescherming, onverminderd het bepaalde in § 1.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder en de termijn waarin de personen en inrichtingen die met dit decreet vergunningsplichtig worden, de vergunningsplichtige activiteiten die ze bij de inwerkingtreding van dit decreet uitoefenen, voorlopig mogen voortzetten.

Gegeven te Brussel, 2 april 1981.

BOUDEWIJN

VAN KONINGSWEGE :

*De Minister van de Vlaamse Gemeenschap,
Voorzitter van de Vlaamse Executieve,*

G. GEENS

De Minister van de Vlaamse Gemeenschap,

M. GALLE
